ROCK'N ROLL

pop mouse pad hediyeli

Ekim 2021

9 780275 796891

Sokak çocuklarının arasındaki

beyefendi göçtü gitti

+

- Billie Eilish
- Bugge Wesseltoft
- The Killers

SEVGİLİM

ALTIN GÜVERCİN

Türkiye'de ilk korku plağı: Bir Ölü Sesleniyor

ajda

Metallica

Black Albüm

SEVMEDYA

Radyo Popsav

0212 247 74 08

İnternette,
Popsav.org'da
yayında!

Radyo Popsav

KONSERLERİN GERİ DÖNÜŞÜ

Pandemi günlerinin biriken müzik enerjisi sahnelere saçıldı. Hemen hemen her gün konserler var. Bazı sahnelerde, matine ve suare olmak üzere aynı günde iki konser veriliyor. Seyirci tam anlamıyla geri dönmemiş olsa da katılım rakamları sevindirici. Sanatçıların enerjileri de sahne performansı ve yaratıcılık yönünden pik yapmış durumda. Birçok müzisyen pandemi kapanmasını albüm ve yeni şarkılar için olumlu kullanmış. Süper star kavramının içini dolduran ender sanatçılardan olan Ajda Pekkan uzun bir aradan sonra 6 yeni şarkı ile geri dönüyor. Az konser verse bile Süper Star'ın yeni albümü her türlü övgüyü hak ediyor.

Konser döneminin en anlamlı konser dizisi Kızıl Ordu ve Haluk Levent birleşiminden doğdu diyebilirim. Dünyanın en ünlü askeri orkestrası Türkiye konserlerinin bir bölümünde Haluk Levent'in solistliğiyle sevilen ordu marşlarımızı ve milli, mücadele tarihimize ışık tutan kahramanlık türkülerini dinleyiciyle buluşturdu. Tüyleri diken diken eden bir müzikal işbirliği ortaya çıkmış. Hele koronun ve soprano solistin görkemli eşliğinde bir Çanakkale Türküsü var ki.. Haluk Levent'in devleştiği bir performanstı. Orijinal savaş görüntülerinin eşliğinde seyirci tek nefes, tek bedene dönüştü. Arkasından Sakarya Marşı aynı görkemle geldi. Finaldeki İzmir Marşı ise artık duyguların patladığı anlardı.

Dergimiz dijital ortamda gittikçe artan bir ilgi görüyor. Ayda 80 bin tıklanma yanında sanal ortamda 20 bin takipçimizle gurur duyuyoruz. Hep söylüyorum dergicilik sevgi ve tutku ister diye. Bizde de bunlar var. İnsanlığın kurtarıcısı başta müzik olmak üzere, her zaman sanat olacaktır.

EMİN YEĞİNBOY

ROCK'N ROLL

EKİM 2021
Sayı:*3* ***Fiyat:****25 TL*
Yaygın Süreli Yayın

Sev Medya adına
Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Aslıkan SEVİNÇ TOPSAKAL

Genel Yayın Yönetmeni
Prof.Dr.Erkan SEVİNÇ

Genel Yayın Yönetmeni Yard.
Berna VATANSEVER

Görsel Yönetmen
Aslı BULUT

Yayın Danışmanı
Emin YEĞİNBOY

Genel Koordinatör
Bektaş TÜRK

Kurumsal İletişim
Burcu GENEŞ

Haber Merkezi
Gürkan GENÇ

Kültür Sanat
Erhan OK

İstanbul Temsilcisi
Ecem Naz TUNCA

Yönetim Merkezi:
Gümüşlük mah.1196 sokak Bağarası Sitesi 4/E Blok D:2
Bodrum/Muğla

sevmedya@hotmail.com
ISSN:2757-9689
Dağıtım:*Emek Kitap*
Basım tarihi:*15.10.2021*
Basıldığı Yer:
Manisa Ofset / 1414 sokak no:38/A
Kahramanlar/İzmir
Tel:*02324895733*

Dergide yayınlanan yazı, resim ve fotoğrafların FSEK ve Basın Kanunu'ndan kaynaklanan hakları Sev Medya/Aslıkan Sevinç Topsakal'a aittir.İzin alınarak ve kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayınlanan yazılardan yazarları sorumludur.

Süreyya Arın

Eray BOZKURT

TÜRKİYE'DE İLK KORKU PLAĞI: BİR ÖLÜ SESLENİYOR

hah hah hah hah
ha ha ha ha ha ha ha ha
ha
dur... kaçma...
benim de gözlerim vardı
bu boşluklarda
parça parça kurtların
yediğine bakma
ne ateşli dudaklar değmiş-
ti dudaklarıma
komik mi? hah ha ha...
korkunç değil mi?
korkunç...

1969 yılında Disko Plak şirketinden basılmış DSS 503 sayılı 45'lik den bahsetmek istiyorum. Dönemin yapılmış en ilginç en teatral en fantastik çalışmasından biri. Plak kapağında da yazıldığı gibi Türkiye'deki "İlk Korku Plağı :Bir Ölü Sesleniyor " olarak tarihlerde yerini almıştır. Bu plakta Edgard Varese'nin kaset için Poeme Electronique çalışması kullanılmıştır. Efektler ise Necmettin Öcal'a ait olup, Şair Ergün Evren'in "ÖLÜ" şiirini seslendiren isim ise Süreyya Arın'dır. Süreyya Arın TRT'de uzun yıllar spiker olarak görev yapmıştır. 80'li yıllarda TRT'nin tek kanallı döneminde İpek Yolu ve Safranbolu'da Zaman isimli belgeselleri seslendirdi. Ne yazık ki aramızdan erken ayrıldı. 20 Eylül 1988 yılında vefat ettiğinde 47 yaşındaydı henüz.

ÖLÜ şiirini yazan Ergün Evren de 1936 doğumludur. Şair, TRT'de program yapımcısı olarak yer almıştır. Şiir kitapları dışında çocuk oyunları, radyo tiyatrosu, öykü deneme, çocuk masalları türünde yapıtları da bulunmaktadır. Şiirleri İngilizce ve İtalyancaya da çevrilmiştir.

"Bir Ölü Sesleniyor" plağı için ses efektlerin nasıl kullanıldığını bizlere aktaran Araştırmacı, Kitap yazarı ve Plak Arkeloğu değerli dostum Münir Tireli'nin anlatımı ise şöyledir;

"Necmettin Öcal, temel olarak Edgar Varese'nin Poeme Electronique adlı eserini kullanmış. Poeme Electronique üzerine bu sesler yüklenmiş. Seslendirmeyi yapanın Süreyya Arın'ın sesi deviri yavaşlatılarak ölü sesi yani korkutucu sese ulaştırılmayı çalışılmış ama arka planda yer alan müzik temel olarak Edgar Varese'nin Poeme Electronique eseri.

Sekiz dakikalık bu eser 1958 yılında Brüksel Fuarı'nda Philips pavyonu standında kullanılmak üzere hazırlanmış bir çalışmadır. Teknik olarak şöyle bir yöntem izlenmiş, kayıt üç ayrı mono makaralı teyp makinesi ile yapılmış, daha sonra bu iki teypte kaydedilenler bir stereo teybe panlanma efektleri beraberinde ses hareketleri ile verilmiştir. Daha sonra kaydın yapıldığı stereo teyp ve geriye kalan mono teypteki sesler 35 MM'lik başka bir makaralı teybe aktarılmıştır. Bu eser şiirsel çalışmanın içerisinde Necmettin Öcal tarafından iki ayrı eser olarak kurgulanmış. Birinci Yüz ve İkinci Yüz olarak "

Gelelim bu plağın aynı zamanda soundtrack olarak hayat verdiği filme.. 1970 yılında Yavuz Yalınkılıç'ın yönettiği "Ölüler Konuşmaz Ki "adlı film bir malikanede geçmektedir. Tek başına yaşayan Hasan Kahya,konaklamaya gelen misafirlere garip davranarak ürkütmektedir. Asıl tehlike ise her ayın 15'inde mezarından kalkıp gelen bir ölünün bu malikaneyi ziyaret etmesidir. Filmde ölüyü başarılı derecede canlandıran isim ise Jirayir Çarkçı'dır. Ölünün ürkütücü kahkahası ise efsane ses Sadettin Erbil'e aittir. Film boyunca da Süreyya Arın'ın sesinden "Bir Ölü Sesleniyor" şiirini de sık duyabiliyoruz. Bu film dönemin en iyi korku filmi olarak lanse edilmiş, uzun süre hafızalarda yer eden bir film olarak kalmıştır.

Bazı dipnotları da eklemek isterim Bu filmden sonra Aytekin Akkaya ismi daha sonra avantür filmlerin aranan oyuncusu olarak anılacaktır. Sırrı Elitaş ise bu filmde bir nebze olsun bizi güldüren bir isim, daha sonraki filmlerinde tıpkı Giray Alpan gibi (Kahya Hasan Karakteri) kötü karakter olarak hafızalarımızda yer edeceklerdir.

Bir dipnot ta plağa ölü sesiyle hayat veren Süreyya Arın ile ilgili. Arın yakın dönemin aranan oyuncularından Akın Akınözü'nün dedesi .

"BİR ÖLÜ SESLENİYOR"

Efekt: Necmettin ÖCAL

Şiir: Ergün EVREN

Ölü Ses: Süreyya ARIN

Disko Plak

SAHİ, SANDUKAMI ÇAKARKEN KAFATASIMA SAPLANMIŞTI ÇİVİLERİ.

AMA BENİM BAŞIM ACIMAZ Kİ, BEN ÖLMEM Kİ... HAH HAH HA HA HA HA

HİKAYE ANLATICILARI

Kendilerini bir çeşit hikaye anlatıcısı olarak gören ve müziği araç edinen Dolu Kadehi Ters Tut üyeleri Mürsel Oğulcan Ava ve Uğurhan Özay alternatif müzik dünyasında hızlı bir çıkış yakaladı.

Taha ALTUN

Aralık 2015'te müzik hayatına merhaba diyen Dolu Kadehi Ters Tut ile buluştuk. Dostluklarından grup olma hikayelerine; müzikten sektöre bir çok konu hakkında konuştuk.

Grubun ismini "Lavuks"tan 'Dolu Kadehi Ters Tut'a değiştirmeye nasıl karar verdiniz?

Oğulcan : Ciddiyetsiz bir biçimde daha ciddi olalım dedik.

Hitap ettiğiniz kitlenin her geçen gün artması size neler hissettiriyor? Başarı insanın dengesini bozuyor mu? Üzerinizde bir baskı oluşuyor mu?

Uğurhan: Bence olumlu yönde etkiliyor. Motivasyon sağlıyor ve genel anlamda mutlu hissediyorsun. Üzerimizde bir baskı hissetmiyoruz ve mutluyuz.

Sizce grup olmak mı daha zor? Tek başına bir kariyer çizmek mi?

O: Bence tamamen tasarladığınız şeye göre karar verilmesi gereken bir konu. Grup gerektiren bir işe tek başına kalkışmak, tek başına yapman gereken bir işe de bir ekip karıştırmak işi zorlaştıracaktır.

Albüm kapaklarınız, video klipleriniz ve tüm süreçle bizzat ilgilenen bir grupsunuz. Bu imkansızlıktan mı böyle oldu yoksa bir tercih mi?

O: İşin sadece müzik üretimi kısmı değil, projenin tüm aşamaları bize sanatsal bir haz veriyor. İşin yürütülmesinden tasarısına her şeyini kontrol etmek keyifli bir oyun gibi geliyor.

Müzik yapmasaydınız hangi meslek dalında çalışıyor olurdunuz?

O: Sinema...

U: Gastronomi mezunuyum. Muhtemelen o alanda çalışırdım.

Rap müziğin yükselişi hakkında düşünceleriniz neler? Sizin de "Anlamı Yok" şarkınızda rap vokaller var diyebiliriz. Rap'e karşı bakış açınız nedir?

U: Dinlediğimiz ve sevdiğimiz bir tür. Görece eskiden beri takip ediyorum. Bence bu yükseliş güzel bir şey. "Bırakın gençler oynasın."

O: Ben rap müzik seviyordum zaten. Trap müziği de başta çekici bulmuştum ancak çok fazla üretimden olsa gerek, ilgimi hızlı kaybettim. Rap tarzı sözler yazdığımız oluyor ancak "Anlamı Yok" en dikkat çekeni oldu muhtemelen.

DOLU KADEHİ TERS TUT

(Bu soru Uğurhan'a)

Oğulcan'ın karakteriyle ilgili en sevdiğin ve en sevmediğin yanı?

Uğurhan: Oğulcan'ın en sevdiğim özelliği çalışkanlığı. En sevmediğim özelliği ise fazla çalıştığından dolayı ona ayak uydurmanın bazen zor olması.

(Bu soru Oğulcan'a)

Uğurhan'ın karakteriyle ilgili en sevdiğin ve en sevmediğin yanı?

Oğulcan: Uğurhan'ın en sevdiğim özellikleri akıllı, uyumlu ve olaylara benden farklı açılardan bakabilmesini sağlayan sağlam bir duruşunun olması. En sevmediğim özelliği deyince aklıma hakikaten mantıklı bir şey gelmedi. Genel anlamda sabit bu tarz bir özelliği yok ancak dönem dönem farklı ruh halleriyle ortaya çıkan şeyler olabilir.

Uğurhan, dövmelerin hemen göze çarpıyor. Ne zaman başladı bu dövme merakın?

U: İlk dövmem kolumdaki bıçak. 2013 yılında falan yaptırmıştım. O zamanlar Gastronomi okuyordum. Dövmelere ilgim hep vardı ve zamanımın çoğunu mutfakta geçirdiğimden olsa gerek, böyle bir dövme istediğime karar verdim. Sonra diğerleri geldi zaten.

Son 3-4 senedir festivaller arttı, büyük şehirlerdeki canlı performans mekanları ve sahneler çoğaldı. Bu durum size ne hissettiriyor? Ve Türkiye'de müzik sektöründe ne eksik sizce?

O: Sahnelerin ve performans imkanının artması ve koşulların iyileşmesi her müzisyeni mutlu edecektir diye düşünüyorum. Ama biz de yeni bir ekip olduğumuzdan eskiden nasıldı da son 5 yılda neler değişti çok bilemiyorum.

U: Müzik sektöründe eksik olan şeyin disiplin olduğunu düşünüyorum. Bazen sağlıklı bir iletişim kurmak bile epey zor olabiliyor.

Sosyal Medya ile aranız nasıl? Herhangi bir konuda sosyal medya linçi yediniz mi?

O: Sosyal medyayla şahsen aram pek yok. Ancak grup için önemli bir mecra. Aynı zamanda bağımsız bir ekip için önemli bir iletişim aracı.

U: Henüz sosyal medya linçi yemedik bakalım.

Kadıköy konserlerinde evinizde gibi hissettiğinizi biliyoruz. "İkinci evimiz oldu" dediğiniz bir konser ortamını hangi şehirde yaşadınız?

U: İzmir ve Ankara.

O: Ama diğer şehirlerde de yabancı hissetmiyoruz diyebilirim.

Aileleriniz müzikal yolculuklarınızda sizlere destek oldu mu? Yoksa başka bir meslek sahibi olmanızı isterler miydi?

O: Başta endişe ettiler ancak şu an her şey yolunda.

U: Yine de en başından beri destek oldular.

Arkadaşlığınız ne zamana dayanıyor?

U: Lise döneminde ortak arkadaşlar aracılığıyla tanışıyorduk. Sonra zaten müzik yapmak amacıyla bir araya geldik. Dolayısıyla müzik hep arkadaşlığımızın merkezinde oldu.

Emin YEĞİNBOY

Sokak çocuklarının arasındaki beyefendi göçtü, gitti

Bazı insanlara mümkün olsa da ölüm 'yasaklansa'.. Rolling Stones'dan her hangi bir elemanın ölebileceğini düşünmeyi bırakmıştım. Adamlar feleğin, uyuşturucunun eleğinden yüzlerce kez geçmiş, sfenks yüzleriyle her iki dünyanın arasında bir yerde duruyor gibiler. Hologram gibiler. Aralarındaki en beyefendi, en az zararlı maddeye dokunmuş, en aile babası olanı da en erken gitti. Grup turnelerde ayrı evlerde kalırken, O otelde kalmayı tercih ederdi. Ne de olsa yapacağı fazla bir çılgınlık yoktu. Caz müziğini yalnızken dinlemeyi severdi. Gardrobu ayrı bir fenomendi. Takım elbiseler, kravatlar, ipek fularlar, melon şapkalar, renkli fakat klasik kesim gömlekler. Cazın büyükleri Dexter Gordon veya Miles Davis gibi giyinmeyi seviyordu. Örnek aldığı müzisyenler arasında Charlie Parker, George Garshwin, Duke Ellington, Count Basie sayardı.

the Rolling Stones

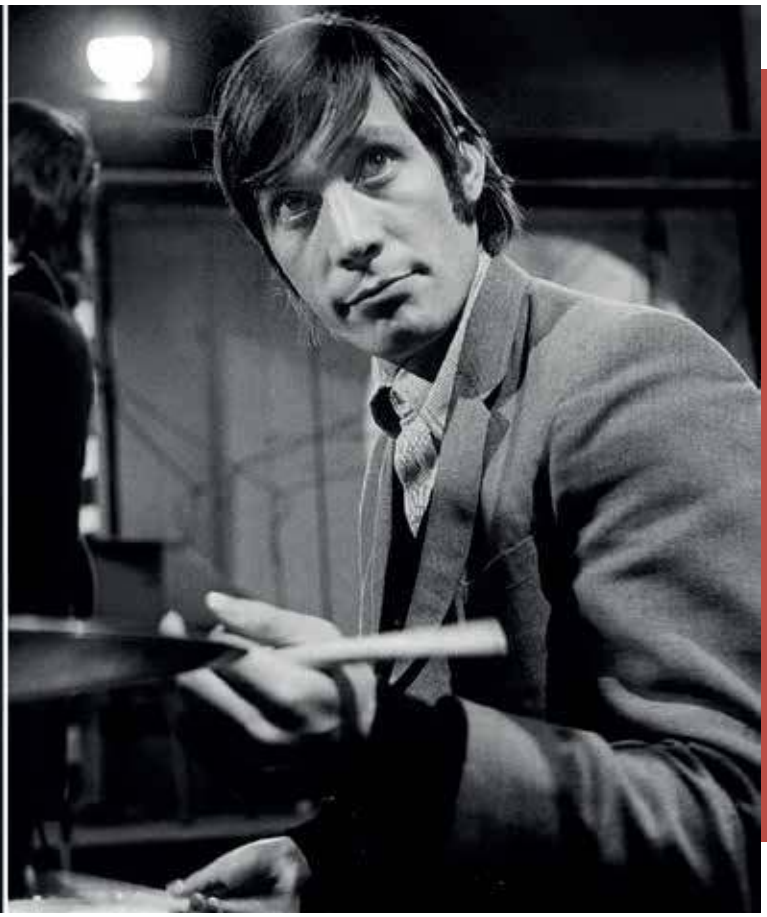

Yıl 1962 Rolling Stones daha emekleme yıllarında. Perşembe geceleri Marquee adlı kulüpte çalıyorlar. Blues çalarak müzik hayatlarını sürekli kılabilecekleri şüphesi ruhlarını kemiriyor. Kulüp patronları bu müziğin sevdalısının az olduğundan, para kazanamadıklarından yakınır durumdalar. Gelenler gençlerden çok otuzlu yaşlarda bıyıklı, pasaklı leş kokulu adamlar. Üstelik kafayı bulup acayip gürültü yapan tipler. Grubun müziğinden şikayetçi olan patron Harry ile Keith Richards arasında bir tartışma çıkar ve Keith adama yumruğu çakar. Sonuç işten atılırlar. Basçı Dick Taylor bu olay sonrası gruptan ayrılır ve Royal College of Art'a üniversiteye girer. Mick Jagger, Brian Jones ve Keith Richards üçlü kalır. Cream grubunun efsane davulcusu Ginger Baker, bir gece Brian Jones'u bir kenara çeker ve grubun sağlam bir davulcuya ihtiyacı olduğunu söyler ve Charlie Watts'ı önerir.

Watts piyasadaki en iyi baterist olarak tanınıyordu. Orada burada çalıp duruyordu fakat rock'çı değildi, tam bir caz hastasıydı. 1941 de Londra'nın kuzeyinde doğmuştu. Annesi fabrika işçisi, babası makinistti. Daha küçük yaşlarda BBC'nin caz programlarının müdavimi olmuştu. Duke Ellington dinliyor, Bepob seviyordu. Harrow Sanat Okulu'ndan sonra, Londra'da bir reklam şirketinde grafik sanatçısı olarak çalışıyordu. 14 yaşındayken Garry Mulligan Quartet'in "Walking Shoes"unu dinledi ve kalp atışları hızlandı. Şarkıdaki davullar aklını başından almıştı. Eski bir banjonun tellerini söküp kendi kendine trampet çalmayı öğrendi. Sesi büyütmek için tencere, tava evde ne bulsa kullanıyordu. Sonunda Noel hediyesi olarak bateri takımı geldi. Çalmayı plaklardan dinleyerek öğrendi. Çalış şeklini ve tarzı kendi kendine geliştirdi. Kayıtsız bir sakinlik, ellerin ne yaptığından habersiz yarım bir tebessümle çalardı.

Efendi ve bu benim diyen bir tarz. Tüm kariyerine damga vuran tarzı daha çocuk yaşlarda sabitlendi ve asla değişmedi. Bir keresinde "Dışardan sıkılmış gibi duruyorum fakat asla sıkılmıyorum sadece yüz ifadem öyle "demişti.

Londra'da, kendinden yaşça büyük müzisyenlerle caz çalmaya başlamıştı. Eleman eksiği olduğunda Watts hemen çağrılıyordu. Alexis Korner ile tanışması ve onun akıl hocalığını yapması hayatının en önemli olayı olmuştu. Korner ona müziğini geliştirmesi için Stones ile çalmasını önerdi.

Sonunda 14 Ocak 1964'de Flamingo Club'ta ilk kez Stones ile çaldı. Watts daha ilk günden işitsel olarak büyük bir boşluğu doldurdu. Caz eğitimi onu rock dünyasında benzersiz bir konuma oturtur. Rolling Stones müziğinde ritmi, ritim gitar belirler, baterist ise ritmi alır ve devam eder. Bu ritim birlikteliği Stones müziğine patlama yerine bir sündürülmüşlük hatta eksiklik duygusu verir. Sert kalıplar yerine müzikal bir esneklik vardır. Özgün bir mırıldanış gibidir. Onların parçalarını cover yapan hiçbir grup bu tonu taklit edemez. Müzikleri gecikmeli bir havadadır. Her biri diğerini izler. Keith gitarda bir şeyler çalar, Charlie bateriyle takip eder, Mick veya Ron biraz geriden gelir. Bu onların müziğine benzersiz bir doğaçlama hatta kusurlu havası verir. Watts bir çapa, yalpalayan bir geminin tanklarındaki balast suyuydu. Yanlış bir gruba düşmüş, kravatını gevşetip, gömleğinin düğmelerini açmış havalı bir caz davulcusu.

Watts bir keresinde "Beni Keith Moon veya Aerosmith davulcusu ile kıyaslamayın. Rock imajını benden beklemeyin. Bunu onları aşağılamak için söylemiyorum, sadece öyle görünmek istemiyorum" der. Bizde onu asla öyle algılamadık. Stones yeni bir davulcu bulsa da Watts'ı bulamaz.

Ümit TUNÇAĞ

YAYINCILIK NEDİR?

Bence günümüz müzik düşkünü gençlerimizin, "yayıncılık" denince akıllarına hemen teknolojik aletler geliyor. Güçlü bir bilgisayar, Stream Deck Yayın Kontrolcüsü, Ekran kartı, SSD, Mikrofon ve kulaklık, OBS (Open Broadcaster Software), Hızlı internet servisi, Menzil genişletici ve Kamera gibi... Oysa bundan yarım yüzyıl öncesinde ben ve çalışma arkadaşlarım, TRT'deki prodüktörlük (program yapımcılığı) eğitimlerimizde, müzikten iyi anlama, yabancı dil bilme, Türkçeyi iyi bilme ve konuşma, güzel kompozisyon yazabilme ve pratik zekalı olmak gibi konulardaki yeteneklerimiz nedeniyle sınavlarda başarılı olmuş ve seçilmiştik.

Eski bir radyo-televizyon sunucusu ve yapımcısı olarak, genç kardeşlerimden bana gelen en önemli sorulardan biri de, "nasıl yayıncı olabilecekleri?"dir. Onlara ilk neyi öneriyorum biliyor musunuz? Öncelikle bol bol kitap okumalarını, Türkçelerini geliştirmelerini... İzmir'deki üniversitelerimizden birisinde 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden oluşan onbeş kişilik bir gruba altı ay ders verdim. Derslerimizde ve sınavlarda hemen hiçbirinin Türkçeyi doğru düzgün konuşamadığına ve yazamadığına tanık oldum. Kendi sevdikleri bir konuyu 4 satırlık bir paragrafta bile ifade edemediklerini gördüm. Oysa bu grup, "iletişim yayıncılığı" tercih eden gençlerden oluşuyordu. Bana göre, teknolojik gelişimlerin her geçen gün yenilenmesi gençlerimizi ileri tembelliğe sürüklüyor. Bizlerin 70'li yıllarda, gümrük yasakları nedeniyle ulaşamadığımız 45'lik ve 33'lük plaklara ve müziklere, günümüzde bir "tık" kadar uzakta meraklı gençler... Öyle olunca bir bakıyorsunuz, herkes DJ ya da programcı! Hele yazımın başındaki ekipmanı toparladıysanız, buyrun CANLI yayına... Bol bol BLOG'er, ya da YOUTUBE'r oluşuveriyor.

İyileri yok mu? Olmaz mı?

Tabii ki var. Aralarında çok başarılı gençlere ve girişimcilere rastlıyorum. Bazılarını zevkle dinliyor ve izliyorum. Onları candan kutlarım. Ama geri kalan onlarcası, yüzlercesi? Bakıyorsunuz, öncelikle Türkçeleri bozuk. Dilleri çirkin. Kullandıkları deyimler, argo sözcükler ve yalnızca kendilerinin güldüğü espriler... Tam anlamıyla bir "yayın çöplüğü"... Tabii, bunları duyanlar, maalesef iyileri değil, kendi seviyelerinde buldukları kötü örnekleri taklit ederek, daha alt seviyede bir yayın hazırlıyorlar. Aynı görüşlerim, seçilen ve sunulan müzikler için de geçerli... Yine üzülerek söylemem gerekir ki, çalınan müziklerin kalitesi oldukça düşük. Seçimlerde hiçbir özen göremiyorum. Bir programı çekici yapan, sunucunun anlattıklarının ya da konuştuklarının yanı sıra müziklerin nasıl sıralandığıdır. Yayının bir disiplini vardır. Yapımcı ya da sunucunun program süresi içinde neler çalacağını, nerelerde konuğunu ağarlayacağını, eğer varsa dinleyici bağlantılarını nerelerde yapacağını mutlaka planlamalıdır.Bunu da yayına başlamadan mutlaka bir akış planı ile belirlemelidir. Yayında kullanacağı alıntı metinleri bir yere yazıp, yayın öncesi gözden geçirmelidir. Yayın öncesi aşırı yemek yemek, diyaframı zorlar, nefes almanızı kısıtlar ve bu nedenle de cümlelerinizin ortasında tıkanmanıza neden olur.

Geçenlerde, yayıncılığa meraklı genç bir kardeşim bana 15 dakikalık DEMO bandını yolladı. Dinledim. Girişimine mutlu oldum. Konuşma temposunu düşürmesini, sözlükleri ağzında yutmamasını, anlaşılır olmasını önerdim. Ayrıca konuşurken altta çalan müzik seviyesinin yüksekliği konusunda da kendisini uyardım. Normal radyo yayınlarının yanı sıra, dijital ortamda bu tür program yapanların sayısı gün geçtikçe artmakta...

Yayıncılık, hemen her iş kolunda olduğu gibi, fedakarlık ister. Çok çalışmak ister. Dikkat ister. Müziği iyi bilmenizi gerektirir. Disiplin ister. Sonuç olarak, yayıncılık ciddi bir iştir. Lütfen gereken ilgiyi gösterin. Değerli okurlarım, bu yazım bir anımı paylaşmaktan çok, kısa da olsa bir ders niteliği taşıdı. Özür diler, bir başka yazımda anılarıma devam ederim.

Ümit Tunçağ

Ecem Naz TUNCA

SAMSUN DEMİR

"Nasıl 90'lı yıllarda içinde yaşadığımız dönemin değerini anlamadıysak şu andaki durumunda değerini anlamıyor olabiliriz. Aslında güzel bir dönemin içindeyiz. Yeni fırsatların olduğu bir dönem.."

O Türkiye'nin en önemli prodüktörlerinden biri. Doğan Müzik Yapım'ın Genel Müdürü ve MÜYAP Yönetim kurulu üyesi. Kendisine boşuna star koleksiyoncusu demedik çünkü bugüne, kadar çalıştığı sanatçılar Türkiye'nin en önemli isimlerinden oluşuyor. Hukuk Fakültesi'ni bitiren Demir, müzik dünyasıyla tanışmadan önce, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne asistan olarak giriyor, ardından 1993'te TRT'de Genel Müdür Danışmanı olarak çalışıyor. Raks adlı müzik firması'nın TRT'de müzik programı yapmak istemesiyle de onlarla bir araya geliyor. Bunun sonrasında da TRT'de ilk kez yapılan video klip programında görev alarak sektörle ve sanatçılarla tanışıyor... Ve sonunda bu müthiş yapımcının başarı öyküsüne tanık oluyoruz...

Müzik dünyasına adım atışınız nasıl oldu?

Müzik benim vazgeçilmezimdi. 13-14 yaşımdan itibaren evde kartondan 'Top 20 ' müzik listeleri yapar duvara asardım. Ve onları her hafta güncellerdim. Sonra bir gitar aldım ve metod kitaplarıyla öğrendim. Müzik dünyasıyla 94-96 yılları arasında TRT Genel Müdürlüğü'nde çalışmaya başlayarak tanıştım. Yıllar sonra üniversitede ders verirken bir yandan da hobi olarak kendi imkânlarımla bir albüm hazırladım. Ve dostum olan Behzat Uygur'a dinlettim. O da beni DMC'ye yönlendirdi. Profesyonel müzik dünyası ile böyle tanıştım. Sosyal olmam sebebiyle çevrem çok genişti. 2002 yılında DMC'den yerli yapımlar sorumlusu olmam için bir teklif aldım. Çok sevdiğim bir işti, kabul ettim. 2005 yılında Genel Müdür Yardımcılığı'na, 2006 yılında ise Genel Müdürlük görevlerine atandım... Daha sonrasında NET D Müzik Şirketi'ni kurdum. Böylece hem DMC'nin hem de NET D'nin Ceo'suolarak çalışmaya devam ediyorum. DMC'de ise 20. yılımı doldurmuş bulunuyorum.

Ajda Pekkan

Behzat Gerçeker

Ecem Naz Tunca

Samsun ismininiz nereden geliyor?

Samsun ismim, babam Samsun'da görevliyken annem orada bana hamile kalıyor. Doğuma 15 gün kala ise biz de Samsun'dan ayrılmışız. Ve Atatürk'ün Samsun'a çıktığı tarihte doğduğum için de büyük bir özlem içerisinde olan ailem de ayrılmak zorunda kaldığı şehrin ismini bana vermişler.

Bugüne kadar kaç albüme imza attınız?

Bugüne kadar çalışmadığım sanatçı neredeyse yok diyebilirim. Şu an saymaya başlasam 200'ü aşkın isimle birlikte çalıştık. Bugüne kadar da yaklaşık bin albüm yaptık. Hepsi ayrı keyif vericiydi bizim için.

Sanatçılarla iş ilişkiniz nasıl?

Ben hiçbir zaman sanatçılarıma karşı bir patron gibi yaklaşmadım. Ben her zaman onlara hizmet veren, her zaman onlarla birlikte hareket eden ekibin bir parçası olmayı tercih ettim.

Bir sanatçıya albüm yaparken öncelikler nelerdir sizin için? Bir albüm çalışmasının nasıl olması gerektiğinden bahsedebilir misiniz?

Bir kere bir ekip çalışması olması lazım. Bir aranjörle, bir söz yazarı ve bestecilerden oluşan bir grup olabilir. Bunun dışında albümün çıktıktan sonraki bölümünde ekibe katılacak olan gerek basın-radyo, gerek sosyal medya gibi tanıtım ekibinin de olması lazım. Çok iyi bir menajerinin olması lazım. Aslında bu tamamen bir takım çalışması. Bunun dışında iyi bir yapım şirketinin olması lazım. Bu hizmetlerin hepsini koordine edecek ve sanatçıya sunabilecek bir yapım şirketinin de olması gerekiyor. Sanatçı yalnız başına mücadele ederse çok daha dezavantajlı bir noktadan başlamış olur. Fakat böyle bir ekip ile çalışma sağlarsa çok daha başarılı ve çok daha kalıcı olur. Bir ya da iki şarkı başarılı olup işi bırakmaktansa, nice albümlere imza atabilirler.

Müzik prodüktörlüğünüz hakkında konuşmak isterim. Bugüne kadar pek çok başarılı isimle çalıştınız. Ajda Pekkan, Sezen Aksu, Tarkan, Nilüfer, Sertap Erener, Candan Erçetin gibi çok önemli isimler yer alıyor. Bu başarınız hakkında neler söylemek istersiniz?

Allah'a şükürler olsun diyorum her gün. Bana bu ülkenin en önemli sanatçılarıyla tanışmamı ve çalışmamı nasip etti. Biraz bahsedeyim isterseniz. Çalıştığım sanatçılar arasında yer alan Ajda Pekkan, Sezen Aksu, Kayahan, Nazan Öncel, Tarkan, Mustafa Sandal, Kenan Doğulu, Candan Erçetin, MFÖ, Volkan Konak, Sertab Erener, Nilüfer, Ayşegül Aldinç, Sibel Can, Muazzez Abacı, Ümit Besen ve Muazzez Ersoy, benim gençliğimden bu yana hayranlık duyduğum sanatçılardı. Sonraki kuşak Gülşen, Demet Akalın, Gülben Ergen, Bengü, Murat Boz, Mustafa Ceceli, Ferhat Göçer, Ziynet Sali, Funda Arar, Burcu Güneş, Betül Demir, Gökhan Özen, Enbe, Kubat, Yonca Evcimik, Reyhan Karaca ile de çalıştım... Ve daha yeni sanatçılarla da. Mesela İrem Derici, Ece Seçkin, Simge, Tuğba Yurt, Emre Kaya, Derya Uluğ, Aydın Kurtoğlu, Oğuzhan Koç, İlyas Yalçıntaş, Cem Belevi,Edis,Sinan Akçıl ve Ravi ile de çalışma şansım oldu.Bir de rock sanatçı ve grupları söyleyeyim isterseniz: Mor Ve Ötesi, Kargo, Yüksek Sadakat, Kolpa, Vera, Zakkum, Emre Aydın, Feridun Düzağaç, Hayko Cepkin, Yeni Türkü,

Kalben, Mabel Matiz, Model, Pinhani...Bugün bu sanatçıların yüzde 90'ı ile çalışmaya devam ediyorum. Bu benim için büyük bir şans ve Allah'ın lütfu...Ben de şükürler ediyorum ve buna layık olabilmek için bütün hayatımı çok çalışarak onlara adıyorum...

Çok başarılı bir prodüktörsünüz, peki sizin müzik zevkiniz nedir?

Ben her tür müziğin iyi örneklerini dinliyorum. Klasik müzik, Blues, Rock Müzik, Rap Müzik, Pop Müzik, Türk Sanat Müziği... Her türün kendi zevkime uygun olan iyi örneklerini seçip dinliyorum.

Malum artık neredeyse dijital bir hayat yaşıyoruz. Dijital platformların sektöre etkileri sizce neler oldu?

Güzel bir geçiş olmadı diyebiliriz. Çünkü yurtdışına baktığımız da hala CD ve Plak satışları devam etmekte ve bir yandan da dijital de gelişmiş durumda. Fakat Türkiye'de ise bıçak gibi bir anda CD kesildi. Sadece dijitale geçiş oldu. Dijital tabi ki olumlu bir durum oldu, kötü diyemem. Herkes bu durumdan para kazanıyor fakat henüz yeterli bir aboneye ulaşmış değil. Reklam gelirleri de aynı şekilde henüz tatmin edici bir durumda değil. Bu yüzden de dijital platformlar özellikle de ülkemizde halen daha gelişmeye devam ediyor. Diğer yönden CD gelirlerimizin bir den bire düşmesi bizi mali açıdan tabi ki de zor durumlara soktu. Keşke Batı'da olduğu gibi CD devam ederken bir yandan da dijital gelişmeye devam etseydi. Bundan sonrası için diyebileceklerim ise müzik piyasasını hızlı bir dijitalleşme süreci bekliyor. Bugün için dijital CD geliri oranı 60 – 40 haline geldi. Dijital öne geçti. Bu birçok şeyi değiştirecek. Ancak her şey dijital değil. Dijitalde başarılı olmak, CD satmak, konser doldurmak başka başka şeyler. Ve hepsini bir arada yapabilen çok az sanatçı var. Sadece söyleyebileceğim dijitalin her geçen yıl ağırlığını arttıracağı gerçeği. Genç nüfus müziği buradan takip ediyor. Herkes bu gerçeğe göre konum almak zorunda kalacak.

Müzik piyasasını sizce dinleyiciler mi belirliyor? Yoksa müzisyenler mi belirliyor?

Tavuk mu yumurtadan çıkar? Yumurta mı tavuktan? diyebiliriz bu duruma. Bazen çok önder isimler karşımıza çıkabilir. Bu Pop olabilir, Arabesk olabilir, Rap olabilir... Öncü isimler çıktığı zaman sanatçılar bu durumu belirler. Bazen de dinleyici belirli bir türe doğru çok sert bir şekilde yönelebilir o zaman da dinleyiciler insanları o müzik tarzının yapılması konusunda yönlendirir.

Rap müzik şu an çok popüler bir hale geldi, sizce pop müziğin önüne geçti mi?

Rap müzik pop müziği öldürmüyor fakat pop müzikten belirli bir pay alıyor tabi ki. Müzik devam ediyor. Aslında büyük konserler yine pop müzik sanatçılarıyla dönüyor. Ki orada sahada, sahnede çok büyük bir ekonomi yatıyor. Diğer tarafta rap müzik yine 50 milyon kişinin takip ettiği, yine pop müziği zorluyor ama henüz onu geçmiş değil. Fakat Spotify mecrasında rap müziğin ağırlıklı olduğunu görüyoruz. Müzik dünyasına rap müziğinde katılması aslında zenginleştiriyor, seçenek sunuyor. Bu yüzden bu işin ekonomisini paylaşıyor diyebiliriz.

Eski müzik dönemlerini özlüyor musunuz? Unkapanı sizce kaldı mı?

Eski dönemleri özleyen benim felsefeme göre yaşlanmış demektir. Onun için eski dönemleri özlemiyorum, şu an içinde bulunduğumuz dönem bence hem çok başarılı hem de çok güzel işler ortaya koyuyor.

Alternatif Müzik yapanlar hakkında neler düşünüyorsunuz?

Benim kendi müzik zevkime göre çok sevdiğim bir müzik türü. Onlarında yavaş yavaş etkilerini arttırdığını görüyorum ve seviniyorum. Gelecekte ise alternatif müzik çok tercih edilen ve daha fazla dinlenen bir müzik türü olacak.

90'lı yıllara kıyasla şu an Türkiye'de müzik sektörü sizce nerede?

90'lı yıllar çok enteresan bir dönem. Düşünün ki bütün radyolar, televizyonlar çok başka bir dünya ve popun muhteşem bir yükselişi var. Tabi ki bunun getirdiği bir heyecan da var. Bugünlerde ise sosyal medyanın hiçbir mecrasından vazgeçemiyoruz. Bunların içinde Instagram, Tiktok, Youtube, Spotify, Fizy vs gibilerin yarattığı bir heyecanı var. Rap müziğe olan katkıları çok büyük.. Bence yine güzel bir dönem yaşıyoruz şu anda. Nasıl 90'lı yıllarda içinde yaşadığımız dönemin değerini anlamadıysak şu andaki durumunda değerini anlamıyor olabiliriz. Aslında güzel bir dönemin içindeyiz. Yeni fırsatların olduğu bir dönem...***Bir yarışmada jüri üyesi olarak da görev almıştınız. Orada siz nelere önem veriyordunuz?***

Evet, bir yarışmada jüri üyeliği yaptım. Çok profesyonel ve dürüst konuşmaya gayret ettim. Genellikle rayting için renkli adaylar seçiliyordu. Buna itiraz ettim. Daha çok şarkı söylemesi ve sahne ışığına önem verdim. Ve beni sevsinler diye konuşmadım. Düz konuştum. Bu izleyicilere farklı gelmişti.

Müzik piyasasına adım atan Cemal Can Seven hakkında neler söylemek istersiniz?

Cemal Can çok yetenekli biri. Çok fazla da fiziksel avantajları olan birisi. Ayrıca çok pozitif frekans yayan ve birçok iyi özelliğe sahip bir kişi. Kendisinin de söylediği gibi müzikle ilgilenen kişinin sürekli kendisini geliştirmesi lazım. Eğer kendini geliştirirse çok iyi işler başaracağını düşünüyorum.

Peki sizce geleceğin süper starı kim olacak?

Birçok aday var bence. Bugünki gençler arasından çıkacak diye düşünüyorum.

Türkiye'de covid salgını müzik sektörünü nasıl etkiledi? Sektör toparlanabildi mi?

Covid maalesef ki tüm dünyada olduğu gibi sektörü çok fazla etkiledi. Hem maddi hem manevi zararlara yol açtı. Sanatçı eğer konser veremezse, alkış alamazsa manevi yönden bir kere doyum sağlayamıyor. Diğer yandan ise maddi açıdan çok zararını gördük. Birden konserler kesilince bu da zorluk çıkardı. Çok zor bir dönemdi fakat ben gelecek yıldan itibaren telafi edilecek kadar bir büyümenin gerçekleşeceğini düşünüyorum.

Kendisi de albüm yaptı

Sanat dünyasının ünlü isimlerine albüm yapmalarında yardımcı olmasının yanında bir ara kendi de albüm yaptı. Ancak yaptığı albüm çok fazla tutmadı. Samsun Demir bu durumu şöyle açıklıyor:

"Her şeyden önce zamanlaması yanlıştı. 2001, arabesk türünün müzik piyasasında yoğun olduğu bir seneyken, "Herkes Özgürdür"; elektronik altyapıların, farklı şarkı sözlerinin olduğu, şarkılar üzerine şiirlerin okunduğu, alışılmadık ve modern bir proje olarak ortaya çıktı. Benim müzikal kimliğim de, yenilikçi bir projeyi, insanlara doğru anlatabilecek kadar güçlü değildi. Projenin benzerini daha sonra ENBE Orkestrası ile yaptık ve çok başarılı olduk. Doğru zamanda, doğru işi, doğru ekiple yapmak daima olumlu sonuçlar getirir.

AJDA

Süperstar Ajda Pekkan'ın uzun zamandır beklenen yeni albümü "Ajda" müzikseverler ile buluşuyor. Prodüktörlüğünü Ozan Çolakoğlu'nun yaptığı albümün çıkış parçası "Bi Tık", sunrise ve midnight olarak iki versiyon halinde albümde yer alıyor. "Bi Tık"ın bestesi ve sözleri Şehrazat'a ait. Albümde düzenlemeleri yine Ozan Çolakoğlu'nun yaptığı, söz ve müziğini Okay Barış'ın yazdığı "Mümkün Değil" , söz ve müziği Gülden'e ait olan "Ölsem Unutmam " isimli şarkılar da yer alıyor. Albümde bulunan diğer bir şarkı olan "Sadece" nin söz ve müziğinde ise Serdar Ortaç ve Sera Tokdemir imzası var. Şarkının aranjesi ise Tarık İster'e emanet. Alper Atakan aranjesi ile göze çarpan "Bilebilirsin"in sözleri Özlem Argon, müziği ise Reşit Gözdamla'ya ait.

Albümde ayrıca daha önce Pekkan'ın yorumlamış olduğu Türkçe sözlerini Fikret Şeneş'in yazdığı hit şarkısı "Düşünme Hiç"in Ozan Çolakoğlu tarafından yapılan yeni aranjesi de yer alıyor.

Safa Gülsoy tarafından çekilen albüm fotoğraflarında Ajda Pekkan yine göz kamaştırıyor. Dağıtımını DMC, yapımını ise Ozinga'nın üstlendiği albüm 15 Ekim'de müzikseverlerle buluşacak .

Fotoğraflar:Esat Erçetingöz

SEVGİLİM ALTIN GÜVERCİN

Türkiye'nin pop müziği alanında yaşayan geleneksel tek müzik yarışması olan Kuşadası Altın Güvercin Beste Yarışması bu yıl 24'üncü kez düzenlendi. Altın Güvercin Beste Yarışması'nın kazananı Hande Kodamanoğlu 'nun seslendirdiği "Sevgilim" isimli bestesiyle Suat Suna oldu.

Erkan SEVİNÇ

Türkiye'nin pop müziği alanında yaşayan geleneksel tek müzik yarışması olan Altın Güvercin Beste Yarışması için yine bu yıl Kuşadası'ndaydık. 24'üncü kez düzenlendi yarışma ve kazananı, "Sevgilim" isimli bestesiyle Suat Suna oldu. En Başarılı Yorumcu Ödülü "Bir Yolu Olsa" isimli parçayı seslendiren Ezgi Gürbüz'ün olurken Gümüş Güvercin'i "Bir Yolu Olsa" isimli bestesiyle Merve Öner Demirci ,Bronz Güvercin'i "Ölsek de Bitmez" isimli bestesiyle Gökçe Özgül kazandı.
Aydın Büyükşehir Belediyesi, Kuşadası Belediyesi ve Kuşadası Altın Güvercin Kültür, Sanat ve Tanıtım Vakfı (KUSAV) iş birliğiyle düzenlenen festivalin yıldızı Okan Bayülgen'di. Bayülgen yaptığı espriler ve hazırladığı belgesel film ile adeta festivale damgasını vurdu. Bu yıl Kusav Onur ödülü ise Nükhet Duru'ya verildi.
Başkanlığını Ali Rıza Türker'ın yaptığı yarışmanın büyük jürisinde Ayhan Sicimoğlu, Mine Mucur , Serenad Bağcan, İzzet Öz, Baha Boduroğlu, Ahmet Güvenç, Ayhan Sicimoğlu, Gültaç Eviz, Işın Karaca, İskender Paydaş, Oğuzhan Uğur ve Vedat Sakman yer aldılar.
Festival Güvercinada'da düzenlenen bir basın toplantısı ile başladı. Toplantıda konuşan Kuşadası Belediye Başkanı Ömer Günel, Altın Güvercin'in Kuşadası için taşıdığı öneme dikkat çekerek organizasyonun düzenlenmesine katkı sunan tüm kişi ve kurumlara teşekkür etti.Toplantıya Aydın Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Evrim Karakoz, Kuşadası Belediye Başkanı Ömer Günel, KUSAV Başkanı Levent Köylü, Altın Güvercin Koordinatörü Ali Rıza Türker ve yarışmanın altın sponsoru olan Eviz Yapı'dan Şakir Eviz katıldı.
Kuşadası Belediye Başkanı Ömer Günel, Altın Güvercin'in halen Türkiye'nin ilk ve tek pop müzik beste yarışması olma özelliğini koruduğuna dikkat çekerek geleneksel yarışmayı 24'üncü kez Kuşadası ile buluşturmuş olmanın mutluluğunu yaşadıklarını belirtti.
"Kuşadası Altın Güvercin Beste Yarışması, sadece bir yarışma değildir. Kuşadası ismiyle birlikte Türkiye'ye mal olmuş bir sanat etkinliğidir" diyen

Başkan Ömer Günel, teknolojik gelişmelere bağlı olarak yarışmaya dijital oylamayı eklediklerini ve halk jürisi işlevi gören bu uygulamanın yarışmanın güvenilirliğini ve itibarını artırdığını söyledi.

Kuşadası Altın Güvercin Beste Yarışması'nı Aydın Büyükşehir Belediye Başkanı Özlem Çerçioğlu'nun önerisi ile "uluslararası pop müzik beste yarışması" haline getirmek istediklerini vurgulayan Başkan Ömer Günel sözlerini şöyle sürdürdü: "Bu hedefe ulaşma konusunda da kararlıyız. Sayın Özlem Çerçioğlu her zaman olduğu gibi beste yarışmamızın hayata geçmesi için yaptığımız tüm çalışmalarımızda yanımızda oldu ve bugün de maddi, manevi hep yanımızda. Yarışmanın paydaşlarından biri de Aydın Büyükşehir Belediyemizdir"

"Genç sanatçılarımıza da maddi ve manevi destek vermek amacıyla bu sene başlattığımız Güvercinada caz ve klasik müzik dinletilerimizi, önümüzdeki yıllarda bir festivale dönüştürme hazırlığındayız. Sokakta müzik formatı ile sanatı sokağa taşımanın tüm kesimlere ulaştırabilmenin çalışmalarını yürütüyoruz" diyen ve Kuşadası'na katma değer katan etkinliklere para harcamaktan kaçınılmaması gerektiğine dikkat çeken Başkan Ömer Günel "Ama nedense geçmişte Kuşadası'nda para harcanması gereken yerlere para harcanmamış, harcanmaması gereken yerlere ise harcanmış. Bir tarım kenti değiliz. Kültür ve sanat kentiyiz ve dolayısıyla da kültür, sanat üreteceğiz. Marka kent olmanın yolu kaliteli etkinlikler düzenlemekten geçiyor" şeklinde sözlerini sürdürdü.

Yarışmanın organizatörlerinden Ali Rıza Türker ise Altın Güvercin'in 35 yıllık uzun bir serüven olduğuna dikkat çekerek "Bu günleri görmek benim açımdan tarif edilemeyecek bir mutluluk. Sayın Ömer Günel'in başkan olduktan sonra Altın Güvercin'e verdiği önem, kurumsallaşması yolunda attığı adımlar ve KUSAV'ın kurulması Altın Güvercin'in uzun yıllar boyunca yaşamasını sağlayacaktır. Ömer Başkanımıza ve Sayın Levent Köylü'ye çok teşekkür ediyorum" diye konuştu.

Gala gecesinde sahne alan Işın Karaca 2000 yılında düzenlenen 11. Altın Güvercin Beste Yarışması'nda "Bir Yudum Hayat" isimli şarkısı ile "profesyonel beste" ve "en iyi yorumcu" ödülünü kazanmıştı. Seslendirdiği birbirinden güzel şarkılar ile gala gecesinde muhteşem performansı ile büyüleyen Işın Karaca Kuşadası'nın yaşamında çok önemli bir yer tuttuğunu belirtti. Karaca, "Müzik dünyasındaki ilk büyük başarımı bu sahnede elde ettim. Bu sahnede doğdum. Bundan 21 yıl önce finalist olarak bulunduğum Altın Güvercin sahnesinde bugün bir kez daha sizlerle olmak benim için çok büyük bir mutluluk. Kuşadası Belediyesi, Türkiye'nin ilk beste yarışması olan Altın Güvercin'i yeniden hayata geçirerek bizlere bir kez daha Altın Güvercin heyecanını yaşattı. Bana bu mutluluğu yaşattığınız için hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyor ve tüm finalist arkadaşlarıma başarılar diliyorum" dedi. Karaca konuşmasının ardından seslendirdiği şarkılar ve muazzam sahne performansıyla davetlileri mest etti.

Festivalde iki önemli etkinlik daha vardı. Zeynep Bastık konseri ve Belgesel Film Gösterimi. Okan Bayülgen tarafından hazırlanan ve seslendirilen 24 Yıllık bir müzik serüveni Kuşadası Altın Güvercin Beste Yarışması Belgeseli Kervansaray'da düzenlenen bir gala ile gösterime girdi. Yönetmenliğini Rahşan Gürkan'ın, Genel Koordinatörlüğünü Özgür Çakıt'ın yaptığı belgeselin senaryosunu ise Murat Tolga Şen yazdı.

Final gecesinde Yıllardan Sonra (Selver Şebgün Tansel), Ölsek De Bitmez (Gökçe Özgül), Bir Yolu Olsa (Merve Öner Demirci), Disonans (Serkan Çinioğlu/Sırma Munyar), Hüma (Mesut Kuntan), Sevgilim (Suat Suna), Yaşgünüm Benim Bugün (Erdinç Tunç), Depresyon (Engin Özer), Yaşamak Dediğin (B. Metehan Öztürk), Gecenin Ayakları (Nilüfer Sezer) jüri karşında yarıştılar.Bu arada 13.jüri olarak halk oylaması da yapıldı. Halk oylamasına toplam katılım 8044 oldu ve sıralama 1.Sevgilim ile Suat Suna 2. Yaşamak dediğin ile Metehan Öztürk /3. Bir yolu olsa ile Merve Öner Demirci şeklinde gerçekleşti. Oy kullanan biri olarak ilk üçü bilmeme rağmen sıralamayı tutturamadım.
Harika bir organizasyon sonuçlanırken gelecek senenin planlarının da yapıldığını öğrendik.Naçizane bir iki öneri de bulunmak isterim. Ödüller arasına halk jürisi birincisi ödülü de konulmalı. Aydın Büyükşehir Belediye Başkanı Özlem Çerçioğlu iki eli kanda olsa mutlaka en azından final gecesine katılmalı. Dünyanın hiç bir festivalinde ödüller siyasiler tarafından verilmez. Ödülleri yine sanat dünyasından kişiler vermeli. Belediye Başkanları ve Kusav Başkanı tabii ki sahnede olacaklardır.
Okan Bayülgen'e bu kez bir Fatih Erkoç belgeseli ısmarlanabilir. Altın Güvercin ile başlayan bir yaşam gelecek nesillere hem sanatçıyı hem de Kuşadası'nı taşıyacaktır.
Mutlaka ulusal düzeyde sponsorlar da işin içine katılmalı.
Festivalde emeği geçen herkese başta Kuşadası Belediye Başkanı Ömer Günel, Kusav başkanı Levent Köylü ve Kuşadası Belediyesi Basın Birimi olmak üzere harika misafirperverlikleri için teşekkür ediyor,gelecek sene buluşmak üzere diyoruz..

SUAT SUNA İLE AYAK ÜSTÜ

1993 yılında 'Ansızın Çektin Gittin' ilk albümü ile milyonların sevgisini kazanan, ardından "Sözüne Kanmam", "Hasret Fenerleri", "Rüyam ve Sen", "Yapamam Sensiz", "Yolun Açık Olsun", "Sana Haksızlık Ettim", "Su Damlası", "Leyla", "On" gibi albümleriyle büyük - küçük herkesin gönlüne taht kuran bir isim Suat Suna..24.Altın Güvercin galibiyle after partide ayak üstü konuştuk..
"18 yaşında katıldığın bir yarışma programı ile müzik yaşamına adım atmış oldun" "Evet. Daha sonra katıldığım tüm beste yarışmalarında da dereceler aldım. Bu bir özgüven de getiriyor doğrusu"
"Küçük büyük herkese verdiğin çok samimi bir enerjin var, Ne düşünüyorsun?
"Eğer bu dediğini başarabilmişsem ne mutlu bana Ben bu şarkıları, her yaştan her tür insanın hayatına dokunabilmek için yazıyorum çünkü."
"İlk olarak 93 yılında "Ansızın Çektin Gittin" şarkısı ile ismini duyduk. Ve sonra bizler bir koskoca Suat Suna ile bütünleştik. Kısaca yapıtlarından söz eder misin?"
" Kariyerim boyunca 12 albüm ve bir single yayınladım.
Diğer sanatçı dostlarımın seslendirdikleriyle beraber, sayı 150'den fazla oluyor.
Umarım bunca yıldır yaptıklarımı takdir eden müzik dinleyicileri, en azından bir bu kadarını daha yapmam için yanımda olmaya devam ederler. Çünkü benim gibi hayatını bu işe adamış bir müzisyen, ancak ürettikleri sevildikçe motive olabilir"
"Herkesin bir dönüm noktası vardır seninki nedir? "
"Herhalde 4 yaşlarında babamın bana keman öğretmeye başlamasıdır. Ardından da profesyonel kariyer anlamında 17 yaşında katıldığım yarışma diyebilirim. Ondan sonra yolum değişti."
"Zamana meydan okuyan sanatçılardansın.Saçlar boya da değil . Bu gençlik iksirini neye borçlusun? "
"Çoğu insan böyle düşünüyor, herkese teşekkür ederim. Açıkçası ben öyle görmüyorum, eski fotoğraflarıma da baktığımda kendimi belli bir yaşa gelmiş biri hissediyorum. Fakat totale baktığımda çokta yaşlı biri değilim. Çok genç yaşta bu mesleğe başlamış olmanın ve uzun süre bu mesleğe devam etmenin verdiği bir şey. 60 lı yaşlardan sonra da hala böyle görünürsem o zaman düşünürüm nedenini
"Bir de kitap yayınlamıştın"
"2015'in ocak ayında "İhanet" isimli ilk polisiye romanımı çıkarmıştım. Ciddi de tirajı oldu kitabın, inşallah ikincisini de çıkarmayı düşünüyorum"

ADA MODERN SANAT GALERİSİ

Kuşadası'nda Ada Modern Sanat Galerisi'ni Kusav Başkanı Levent Köylü kazandırmış kente..Öncelikle Kusav'dan söz ediyoruz..

" 3 yıl oldu Kusav kurulalı .İlk etkinliğimizde ünlü caz sanatçısı Hayati Kafe muhteşem bir konsere imza attı. Vakfımızın amacı Türkiye Cumhuriyeti'nin Kültür, Sanat, Turizm ve Tanıtım alanlarında gelişimine katkıda bulunmaktır. Bu gaye ile Türkiye genelinde ve Kuşadası özelinde tarihi, turistik ve doğal zenginlikleri milli ve milletlerarası düzeyde tanıtmaya ve vakıf senedinde yazılı diğer amaçları gerçekleştirmeya çalışıyoruz.Kusav Kuşadası'nın kültür ve sanat hayatına yön verecektir. Belediye Başkanımız Ömer Günel ile daha birçok başarılı organizasyona imza atacağımıza inanıyorum. Kendisindeki Kuşadası aşkı bizlere de büyük bir enerji veriyor.

KUSAV Kuşadası'nın markalaşması için büyük bir enerji gösterecek. Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün kültür ve sanata verdiği önem bizim en büyük yol göstericimiz.Altın Güvercin artık emin ellerdedir"

"Kuşadası ile yolun nasıl kesişti?"diye soruyorum bu kez..

"Ankara'da yaşıyordum. Tesadüfen 2004 yılında annemlere yazlığa gelmiştim ki teklif edilen otel projesini zar zor kabul ettim. İki sene mecburen gelip gittim. Bu arada başkanı tanıdım. En sonunda da eşimi ve kızımı buraya getirmeye kadar gitti iş. Adaya yerleşince buranın eksiklerini görmeye başladım.Şehirde herşey yapabilirsin, yollar parklar eğer bunlar sanatla bütünleşmezse yaptığının hiçbir kıymeti harbiyesi yok. Kentlerin gelişim sosyolojisinde de vardır. Dışardan gelenler gittiği yeri değiştirebiliyorlar. Misal ben sanattan besleniyorum diyelim geldiğim yeri o yönde geliştirebilirim. Sonra Kusav macerası başladı. Önce hibe edilmiş bir yer vardı ,onu ele aldık. Altın Güvercin'leri yapmaya başladık. Önemli bir sergiyi getireceğim İbramaki'ye kimse gelmiyor. Ve Ada Modern Sanat Galerisi'ni bu yıl Kemal Kılıçdaroğlu'nun resmi açılışıyla hizmete soktuk. Burası bir cafe/restoranın deposuydu. Garsonların soyunma yeriydi. Kuşadası Belediyesi'ne ait bir bina. İşletmeci belediyeden kiralamış. Bizim de meclisten geçirdiğimiz görsel bir arşiv oluşturmaya yönelik bir sanat galerisi projemiz vardı. Mekan bakarken burasını başkana öneri olarak götürdüm. Ciddi bir restorasyon ile Ada Modern'i kente kazandırdık.

Aydın'ın ilk modern sanatlar sergi salonu olma özelliğini taşıyan Ada Modern Sanat Galerisi, pandemi ve sonrası şartları gözetilerek planlandı. Yenilikçi ve multidisipliner bir anlayışla Türkiye'den ve dünyadan modern ve çağdaş sanat eserlerinin sergileneceği Ada Modern Sanat Galerisi, kente kazandırılması planlanan Ada Modern Sanatlar Müzesi ve Kültür Merkezi projesinin de ilk adımı. Selin Atasoy kuratörlüğünde 50 illustrator sergisi ile başladık"

Ethem Onur Bilgiç, Kaan Bağcı, Selman Hoşgör, Merve Atılgan, Ayça Kılıçoğlu, Dünya Atay, Ömer Faruk Yaman, Murat Kalkavan, Burak Beceren, Geray Gençer, Cem Özüduru, Eren Caner Polat, Halil Sercan Tunalı, Murat Miroğlu, Duygu Topçu gibi dünyanın dört bir yanında yaşayan ve çalışan birçok başarılı Türk sanatçıyı ağırlayan sergi, dört ay boyunca Kuşadalılara, Kuşadası'nı ziyaret eden tüm yerli ve yabancı misafirlere ve özellikle gençlere açık olacak. Ada Modern Sanat Galerisi ayrıca aynı çatı altındaki, muhteşem Kuşadası manzaralı Art Cafe ve tasarım ürünlerinin satıldığı Art Store ile ziyaretçilerine de hizmet verecek.Neden bu sergi? Sırada neler var?

"Daha önce Okan Bayülgen'in Dada Galerisi'nde olmuştu bu sergi .Orada 36 illustrator vardı.İlk sergi genç ve çocukla buluşturan bir sergi olsun istedim. İllustrasyon da yükselen bir değer.Çoğu illustrator da genç 20 li 30 lu yaşlarda.50 illustrator sayısı bir rekor Türkiyede.ilk kez böyle bir sergi açılıyor. Milli Eğitim'le iletişime geçildi. Okullar belirli günlerde geliyorlar galeriye.İki tane atölye çalışması yaptık.Kalp içinden kuşlar çıkan bir workshop.6-9 ve 9- 13 yaş gruplarına. Bir sonraki sergimiz "balıklı adam" heykelini yapan Cem Sağbil'in heykel sergisi olacak.Fotoğraf sergisi var daha sonra"

Levent Köylü Kuşadası için büyük şans. Fotoğraf merakı yanısıra gittiği her yerde sergileri müzeleri gezen, özellikle klasik müzik konserlerini kaçırmayan biri.Onun sayesinde Kuşadası'nın kültür ve sanatta çıtayı yükselteceği kesin.

Ecem Naz TUNCA

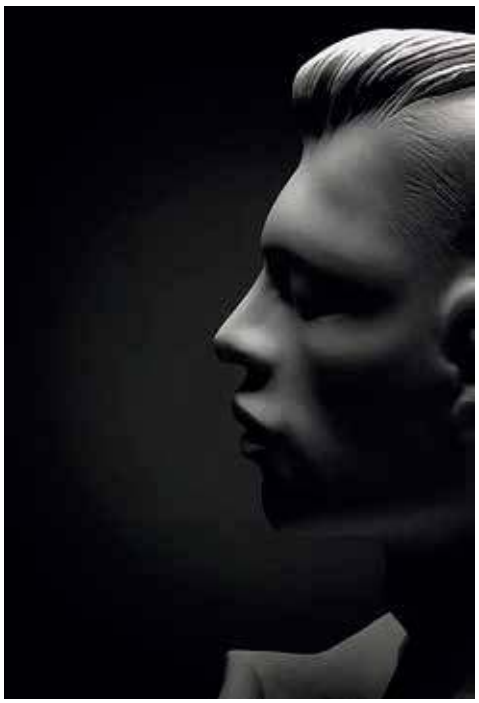

DİLŞAD AKÇAYÖZ ''MERMER İNATÇI, BEN TUTKULUYUM''

1989 İstanbul doğumlu Dilşad Akçayöz.. 2015 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Ana Sanat Dalı'nda Yüksek Lisans eğitimine başladı. İstanbul'da kişisel atölyesinde araştırma ve üretimini sürdüren sanatçı, Ziyattin Nuriev atölyesinde yetişmiş ve eğitim döneminde çok sayıda yerli ve yabancı sanatçıyla çalışmış."Aklımda bir söz vardı,sessizliklere dair" sergisinde 20 den fazla heykel yer alıyor.

Galeri Selvin'deki sergide sanatçı ile ayak üstü sohbet imkanı buldum. Akçayöz, ''Sessizlik; hem vazgeçemeyeceğim kadar derin hem de şikayet edeceğim kadar güçlü ve tahammül edilmesi zor bir şey benim için.Ancak burada bahsettiğim sessizlik övmek isteyebileceğim bir sessizlik değil! ''Aklımda bir söz vardı, sessizliklere dair...'' Bu söz verilmiş ve söylenmemiş ikinci bir söz arasındaki sessizliği ifade ediyor. Bu yüzden zaman kavramını ortadan kaldırıyor. Çocukluk ile yetişkinlik arasında, toplumun biçimlendirme arzuları ve kendi gerçekliği kıskacında sıkışmış, sıkıştırılmış genç bireylerin sessizlikleri bunlar. Bu açıdan baktığımda asla istemediğim bir sessizlik!'' Belki de hepimizin bir defa çıktığı kendini var ettiği, özgürleştiği ve en büyük umudun içinde olduğunu keşfettiği bir yolculuk vardır. Bazı çocukların yolculukları ise daha kırılgan ve hassastır. Ben buna cam kalpli kayıp çocuk-lar diyorum. Aslında kalbi camdan olan çocukların sessizliklerine ve umutlarına dair bir şeyler söylemek istedim sadece... '' diyor.

DİLŞAD AKÇAYÖZ'ÜN ''AKLIMDA BİR SÖZ VARDI, SESSİZLİKLERE DAİR...'' İSİMLİ SERGİSİ İSTANBUL / NİŞANTAŞI GALERİ SELVİN'DE GÖRÜLEBİLİR.

Dilşad Akçayöz

The Killers idolü Springsteen izinde: "Pressure Machine"

Killers'ın itibarı "Sam's Town" adlı 2006 albümü ile pekişti. 15 yıl önce piyasaya çıkan albüm, grubun ikinci kaydıydı ve Brandon Flowers'ı idolü, Springsteen tahtına varis adaylar arasına girebilir mi, acaba ? sorusuna muhatap etti. Olmadı... Olamazdı.. Soru yanlıştı, bir kere. Killers tamamen Amerikan rock'ını fetişleştiren, Vegas tarzı parlak ceketli, göz kamaştıran ve yine Vegas'ın bağrında yaşayan pop yıldızlarıydı. Parlak ışıklar altında, yapay malzemelerle donatılmış ve mesaj vermenin ağırlıklarından arınmış bir grup gençtiler. Ortaya çıkan şarkılar "When You Were Young" ve "Read My Mind" gibi parıldayan, diskoya hazır şarkılar oldu. Pop yıldızı ihtişamına yaslandıklarında tatmin ediciydiler. Vasatın üstüydüler. O kadar...

Grup, bu gerçeği kabullenmek zorundaydı, Boss'a tapınmayı, gelecekteki kayıtlara ertelemekten başka çareleri yoktu.

Beş albüm ve on buçuk yıl sonra, tam da kendilerini en büyük hit turlarına adayabilecekleri bir noktada, The Killers tam anlamıyla Sam'in Kasabası olmasa da, çevrede bir yerlere dönmeye karar vermiş gibi gözüküyor. Grubun yedinci ve bir yıldan kısa bir süre içinde ikinci kaydı olan "Pressure Machine", Springsteenputperestliğinin bir gösterisi gibi: Flowers'ın çocukluk evi Nephi, Utah hakkında bir belgesel sanki.. Kurgu ve anlatı tamamen bu toprak parçasında yaşayan insanları anlatıyor. Onların konuşmaları var introlarda... Konsept bir albüm. Killers, konserlerde arena marşı peşindeyken, artık bunları feda edebileceğinin işaretlerini veriyor. İyi bir şair olamadığını bildiğimiz Flowers'ın, anlatıya daha az bağlı, daha çok duygu ve melodi tarafından yönlendirilen güzel yol şarkıları yazabildiği ortada. Flowers, "Pressure Machine" temalarına alaycı ve çok eleştirel olmadan yaklaşıyor. Nephi'deki geçmişteki yaşamın karmaşık olmayan bir görüntüsünü bugünle kıyaslıyor. Nephi'deki bugün olan homofobi, yoksullukla geçen yaşamlar, opiod alışkanlığını, aynı yerde kalmanın umutsuzluğunu anlatıyor. Şişirilmiş açılış şarkısı "West Hills", dahil tüm şarkılar Flowers'ın kaleminden çıkma. Oturmuş ve ilk kez kayıttan önce şarkı sözleri yazmış. Killers'ın, Springsteen'e tapması hep canlı kalsa da, "Desperate Things" saf Nebraska'dır. Kız arkadaşının tacizci kocasını intikam alarak öldüren bir polis memuru hakkında bir cinayet baladıdır. Beşinci ve altıncı dizelerine kadar şarkı birdenbire tırtıllı gitar ve zil sesine dönüşene kadar hüzünlü mü hüzünlüdür. Flowers, "Kanyonun ne kadar karardığını unutuyorsun/Gerçekten huzursuz bir his," diyor. "Pressure Machine"'in en iyi anları, Flowers'ın ağır lirizmine kırışıklıklar eklediği anlar oluyor. Örneğin kült Amerikalı şarkıcı-söz yazarı Joe Pug'ın armonika üzerinde yer aldığı, coşkulu bir gezinti olan "Quiet Town". Springsteen'in sığ bir esintisi olarak "geceleri hala kapılarını sürmüyorlar/ bu sessiz kasabada" korosu devam ediyor. Ta ki Flowers'ın esas meselesinin opioid alışkanlığından gelen genç ölümler olduğunu yazdığı dizelere gelinceye kadar. "Terrible Things"'de Flowers, intihar etmeyi düşünen, içine kapanık bir gencin bakış açısından şöyle yazıyor: "Buralarda hepimiz haçımızı alıyoruz/Ve O'nun kutsal adına sarılıyoruz/Ama bana dağıtılan kartlar/Seni oyundan attıracak /Hey anne oğlunun boğucu ipeğe sarıldığını görmüyor musun ?"... Burada bir yanıt ve ilham verici bir mesaj yok. Daha önceki Killers şarkılarında, kendinden geçmiş, özgürlüğün hayalini kurmuş olan kahraman, çocukluk anılarında teselli bulamıyor artık. "Press Machine"'de, REM'den ilham aldığını hisseden birkaç şarkıdan biri olan "Cody"de Flowers, kilisenin derin köklerini bir kez daha sorguluyor: "din sadece bir oyundur/çalışkan insanları hizada tutmak için/hiçbir şey gerçek değildir, ancak bir mucize, her şeyi daha iyi hale getirebilir." "In Another Life" da var. Bu rekor, bozgunculuk ve endişeli tek gecelik hikayelerle ilgiliyken, bu şarkının kahramanı yalnızdır, sarhoştur, barın köşesindeki müzik kutusu "ülke şarkıları çalarken" olduğunu düşündüğü rüyayı gerçekten yaşayıp yaşamadığını merak eder. "Benimkine benzeyen hikayeler." Bu anti-marşlar, eski zemini yeniden gözden geçirmeden Flowers'ın bir şarkı yazarı olarak güçlü yanlarıyla oynuyor ve geçmişteki Killers şarkılarının "bu iki yıldızlı kasabadan kaçış" fantezilerinin temellerini anlatıyor.

AJDA

OZINGA PRODUCTIONS

TÜM DİJİTAL PLATFORMLARDA VE MÜZİK MARKETLERDE

DMC DOĞAN MUSIC COMPANY

ASLOLAN LÜTFİ TUNA OLABİLMEK

Burcu TUNA

Türkiye'de müzik yapanları ifade eden en doğru kelimelerin "zoru hemen yaparız, imkansız zaman alır" olduğunu düşünürüm hep.

Çocuk yaşlardan başlayarak hayallerimize ket vuran geleneksel mesleki yönlendirme başlıkları "ben solist olacağım", "ben baterist, piyanist, virtüöz, heykeltraş, ressam olacağım" hayallerini kapsam dışı bırakır. Bize dayatılan diğer meslek dallarını seçmemiz konusunda öyle koşullanırız ki, konservatuar, sanat akademileri, Güzel Sanatlar Fakülte sınavlarına ailesinden gizli giren insanlar tanıdım.

Müzik dünyası kocaman bir yarış halinde iken pandemi sürecinde gelen yasaklar ile daha da zorlaştı sanat camiasında işler. Sabırla bekledik "sanat"ı yeniden kucaklamak için. Limitli saatlerde müzik dinliyor olsak da kalbimizin pası bir nebze gider oldu.

Sizi Lütfi Tuna ile tanıştırmama izin verin. İyi bir eş, iyi bir baba ve çok değerli bir müzik insanı.

Nasıl başladı müzik yolculuğu?

1980 yılında İzmir'de doğdum. Doğduğunuz büyüdüğünüz ev kişiliğinizi, ruhunuzu ve hayatınızı etkiliyor. Benim de öyle oldu biraz. Müzik, tiyatro, dans, edebiyat, tarih bizim evin parçasıydı hep. Özel gecelerde yapılan danslar, okunan şiirler, anlatılan efsaneler, birlikte söylenen şarkılar. E tabii İzmirli olmanın ruhu, İzmir'de yaşamanın verdiği coşku. Biraz da romantizm.

Müziğe dair hatırladığım ilk şey, uzun ve keyifli ziyafet masalarında, çocuk yaşımızda söz sırası bize geldiğinde söylediğim şarkılar ve o şarkıların beğenilmesi.

Sonrası küçük bir org. Kulaktan çıkartıp tıngırdattığım melodiler. Yarım yamalak sözlerle söylenen "Lasciatemi Cantare" (Tuto Cutugno) şarkısı… Yine uzun oturulan ama daha çok şarkı söylediğim keyifli sofralar. Sonra bir çok oyuncu, müzisyen, dansçı ve yazar için efsane olan (Eski AS Sineması) Güzelyalı Konak Belediyesi Kültür Merkezi. Sahnedeki (akordu her hep bozuk) siyah piyano ile yaşadığım aşk.

Işıklarda uyusun Azerbaycan Devlet Sanatçısı, Tenor Lütfiyar İmanov hocamdan aldığım ilk şan dersleri. Sonra Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Opera Bölümü. Brass grupları, oda müziği grupları ve senfonik orkestralar ile yurt içi & yurt dışı konserler. Paralel olarak önce İzmir'de sonra Çeşme, Bodrum, Antalya ve Kıbrıs'da özel geceler, otel ve bar sahneleri…

Bildiğim kadarı ile bir de İstanbul var.

Evet İstanbul. Müziğe ve müzik sektörüne bakışımı oldukça etkilemiştir. Türkiye'nin en önemli müzik insanlarından biri olan Murat Yeter Orkestrası'ndan gelen teklif ile İstanbul'da da sahne almaya başladım. Çok ama çok şey öğrendim Murat Yeter'den ve İstanbul'dan. Daha sonra Süper Star Ajda Pekkan ile çalışma fırsatım oldu. Vokalistliğini yaptım. İnsanların Ajda hanıma neden "Süper Star" dediklerini o zaman anladım.

Neden peki? Bizimle de paylaşır mısın?

Benim için dönüm noktalarından biridir. İstanbul'da, Murat Yeter'in evinde tanıştım Ajda Pekkan ile. Koltuğun kolçağına oturdum. Yanımda Ajda Pekkan… Çok ama çok heyecanlıyım. Harbiye Açıkhava'daki konserin Play Listi konuşuluyor. Bir ara Ajda Hanım dedi ki: "Bana Süper Star diyorlar. Ben Süper Star gibi çalıştığım için Süper Star hayatı yaşıyorum!".

Bu söz aklıma, ruhuma kazındı adeta ve o andan sonra anladım ki; işine saygı duymak, sürekli öğrenmek, istemek, kendini ve etrafını eğitmek, disiplinli çalışmak, vizyon sahibi olmak ve vizyon sahibi insanlarla işbirliği yapmak… Ama en önemlisi birlikte çalıştığın müzisyenlere saygı gösterip onları el üstünde tutmak insanı Süper Star yapıyor.

Birazda Lütfi Tuna Sahnesi'ni konuşalım mı? Neden Lütfi Tuna Orkestrası, Lütfi Tuna Band ya da başka bir şey değil de Lütfi Tuna Sahnesi?

Lütfi Tuna Sahnesi'ni dinleyecekseniz, dinleyici olarak sizin de sorumluluklarınız var. Biraz interaktif bir performans bizimkisi. Bir kere eşlik edeceksiniz şarkılara… Sözlerini bilmeseniz de tempo tutacaksınız. İstemeseniz bile bir süre sonra atmosfere kapılıp gidiyorsunuz zaten. Arada sırada yapılan şakalara suç ortağı olacaksınız. Beraber efkarlanıp beraber gülmek biraz. Biraz da sahnenin gidişatı dinleyicinin enerjisi ile şekilleniyor. O yüzden play list çok değişir benim sahnelerde. Bazen coşar şiirler okunur, bazen kocaman bir koro oluşturulur dinleyenlerden. Danslar edilir. Sadece Müzik değil yani işimiz, o yüzden Lütfi Tuna Sahnesi.

Şu sıralar gündemdeki projelerden bahsetsene ?

İki projem devam ediyor. Biri, Lütfi Tuna Sahnesi. İtalyanca, İspanyolca, Fransızca, İngilizce, Rusça, Yunanca ve Türkçe repertuarımız ile özel davetlerde sahne alıyorum. Yoğun bir takvimimiz var. Bu yüzden biraz fazla seyahat ediyoruz. Diğer projem Lütfi Tuna Taverna Sahnesi. Her Cuma, Mavibahçe Katina'da (Mavişehir-Karşıyaka) sahne alıyorum. Hem Yunanca hem de Türkçe taverna parçaları.

Sirtakiler, Hasapikolar, Zeybetikolar, Rembetikolar, Fedonlar, Ferdi Özbeğenler… Kırılan tabaklar… Lütfi Tuna Taverna Sahnesi uzun zamandır hayalini kurduğum bir projeydi. Biz ekip olarak çok keyif alıyoruz.

Sosyal medyadan takip edenler bilir, ben de tabii. Ekibinizle çok eğleniyorsunuz. Özellikle turnelerde.

Evet, hatta biraz fazla eğleniyoruz.

Lütfi Tuna Sahnesi ile markalaşan sahne öncesi "Eeeyyy" akımı var. Bayılıyorum hem katılmaya hem izlemeye.

"Eeeyyy" orkestra arasında bir espri aslında. Anlamını açıklayamam ne yazık ki... (Çok gülüyor) Ama şunu söyleyebilirim, biz "Eeeyyy" dediğimizde onun içine binlerce kilometre yol, uykusuz geceler, uzun sahneler, kadehler, çok ama çok kahkahalar ve anılarımız var. Bazen dinleyiciler gelip "Sizlerle Eeeyyy deyip story çekebilir miyim?" diye soruyor. En son Bostanlı Gün Batımı Konseri'nde yaklaşık iki bin kişilik "Eeeyyy" etkinliği yaptık. Bu arada başka müzisyen arkadaşların da bize özenip "Eeeyyy" diyerek story çektiğini görüyorum… Eh ne diyeyim, bir akım başlattık yani…

Müzik zor. Gece konserler, sahne; gündüz aile, eş, çocuk. Sistemi başarı ile nasıl götürebiliyorsun?

Her meslek zor ve kutsal. Tarlada çapa yapıp ekin yetiştiren de, laboratuvarlarda sabahlayan bilim insanları da aynı derdi paylaşıyor aslında… Meslekler sadece para kazandığımız hayatımızı sürdürmek için zorunlu olduğumuz mesai saatleri değil bence. Olmamalı da! İnsanlığa ve bütüne faydalı olmak için yaşamalıyız. O yüzden müzisyen olmak da; birinin çocuğu, birinin eşi, birinin kardeşi, birinin arkadaşı olmak arasında bir fark yok. Hepsini büyük bir ciddiyet ve keyifle yapıyorum. Tabii ki eşim Aslı ve oğlum Galip Alpay; tüm zamansızlığıma ve yoğunluğuma rağmen büyük bir özveri ile bana destek olup sevgilerini hissettiriyorlar.

İş dışında hayata nasıl yön veriyorsun ?

Her sabah yürüyüş yapıyorum. Kendimi dinliyorum o zaman... Bir çeşit meditasyon benim için. Yemek yapmayı seviyorum. Turnelerden ve işten vakit buldukça küçük eğitimler almaya çalışıyorum bununla ilgili. Son birkaç yıldır da şarap ve şarapçılık merakı sardı. Tadımlara ve kupaj atölyelerine katılıyorum. Oğlum Galip Alpay ile oyunculuk, eskrim ve şiir üzerine sohbetler etmeye bayılıyorum. Ve ailemizin en küçüğü Sunny kedisi ile oyun saatlerimiz keyifli.

Son olarak?

Son yok, söylenecek şarkılar, okunacak kitaplar, yazılacak şiirler, dokunulacak insanlarımız eksik olmasın.

Fotoğraflar: NADU Reklam

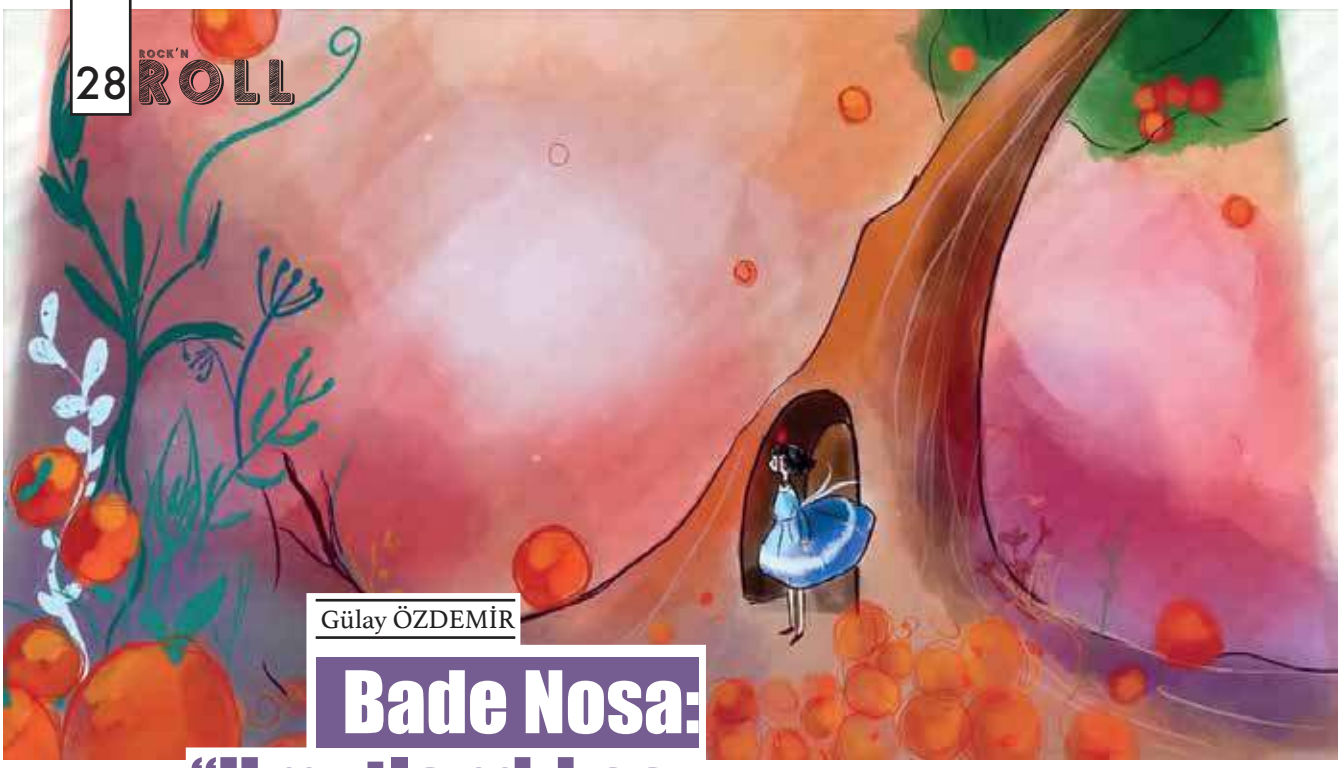

Gülay ÖZDEMİR

Bade Nosa: "Umutlandıkça, başkaları da bunu tatsın istiyorum"

Son dönemlerin dikkat çeken ismi Bade Nosa, "Çiçek Gibi" ile dinleyicilerin karşısına çıktı. "Korkmadan yaşamayı öğrendiğinizde, titremek yalnızca soğuktan kaynaklı" diyen Bade Nosa, yeni şarkısında bu gezegenden nazikçe yürüyüp gitmeyi tarif ettiğini söylüyor. Bade Nosa ile müziğe başlama hikayesini, son teklisini, gelecekteki planlarını konuştuk…

Bade Nosa'nın kuruluş hikayesini dinleyebilir miyiz?

Kendimi bildim bileli hayatımda müzik farklı formlarda var. Ancak düzenlilik sağlayamıyor, kendi önüme kendi yarattığım engeller koyuyordum. Uzunca bir aradan sonra, üç yıl önce Bodrum'da, 'şimdi otuzlu yaşlar kafasıyla yeniden başlayalım bakalım' diyerek Bade Nosa ismiyle kendi şarkılarımı içime sinen düzenlemeler ve görseller ile birlikte paylaşmaya karar verdim.

Bade Nosa ismi nereden geliyor?

Bade ismim. Nosa ise ismimin epey uzun olan diğer kısmının kısaltmasıyla oluşturduğum yeni 'sahne' soyadım oldu.

Beste yaparken feyz aldığınız gruplar ya da müzisyenler var mı?

Yerli yabancı ayırt etmeksizin, dünya müziği, alternatif müzik, bağımsız müzik, caz ve 'hisli elektro' diye genelleyebileceğim elektronik müzik türlerini takip ediyor, ilhamlık şarkılar listesi oluşturuyorum kendime. Sonra şarkı sözü yazmaya oturduğumda, fonda o listeden şarkılar çalar, duygu dünyamı o şarkılarınkiyle ortaklaştırarak sözleri yazarım. Hemen her şarkı sözümün, bir başkasına ait fon müziği/şarkısı var.

Çiçek Gibi teklisinin hikayesini anlatabilir misiniz?

Yakın ilişkilerimde üst üste hayal kırıklıkları, hala şaşırdığım dargınlıklar yaşadığım bir 1–1,5 yıl geçirdim. En son geçen kış, ummadığım şekilde kalbimin

kırıldığını hissettiğim bir gün telefonumdaki not defterine 'Çiçek gibi insanlar kondur yoluma ömrüm, kalbimden caymak istemiyorum' yazmıştım. Şarkının geri kalan sözlerini ise daha önce yazmıştım, o dizeler aklıma geldikçe. Hepsi, şu an ömrümün geri kalanından temennilerimdir, ne eksik ne fazla.

Çiçek Gibi'de epey bir insanla ortak tınlayabilecek hayat beklentilerini seslendirdiğinizi söylüyorsunuz. Hayata dair Bade Nosa'nın beklentileri nedir?

Korkmadan yaşamayı öğrendiğinizde, titremek yalnızca soğuktan kaynaklı. Hayatınızı vampirlerin elinden kurtarıp başkalarının bahçesinde kurutmamayı öğrendiğinizde, her anı sizin keyfinize amade… Aynen şarkıda anlattığım gibi, bu gezegenden nazikçe yürüyüp gitmeyi tarif ediyorum aslında; kendimden beklentim ve hayattan temennim böyle bir ömrün hikayesi. Keçisi, kedisi, çiçek gibi insanları eksik olmadan.

Çiçek Gibi, ayrımcılık, nefret, öfke gibi sorunlarımıza da iyileştirici bir etki sağlar mı?

Bu şarkıdaki temennilerimi benimle kalpten paylaşan dinleyicimin, kendi hayatlarında nefrete, ayrımcılığa verecek pek bir primi yoktur gibime geliyor.

Bade Nosa'nın şarkılarında ve müziğinde umut da güçlü bir yer tutuyor. Umudu diri tutmak adına nasıl bir motivasyonla hareket ediyorsunuz?

Şifa ve huzur arayan insanlara fiziksel ve ruhsal anlamda elimden gelen yardımı yapabilmek hayatta beni en çok motive eden şeylerden biri. Şarkılar yoluyla da bu böyle, diğer işim olan zehirsiz, doğal kozmetik ürünlerimiz yoluyla da… Ben umutlandıkça, şifalandıkça, ferahladıkça, başkaları da bunu tatsın ve paylaşsın çok istiyorum.

Uzun bir süredir pandemi ile mücadele ediyoruz. Bade Nosa'nın bu süreçte müzikal serüveni nasıl şekillendi?

Müzikal serüvenimin bu raundunu tamamen pandemi şekillendirdi diyebiliriz. İlk teklimi çıkardıktan birkaç gün sonra ilk kapatmalar başlamıştı. Sonrası malum, hemen hepimiz için yarı hapis 1,5 yıl. Pandemi olmasaydı nasıl olurdu kestiremiyorum ancak pandemiyle şekillenen bir müzik hayatında bol bol evde oturup yeni şarkılar yapmak düştü benim payıma.

Şarkılarınız dijital platformlarda yayınlanıyor. Basılı bir albüm yapma fikriniz var mı?

2010 öncesi başlamış olsaydım, bu yıl albüm formatında şarkılarımı çıkarıyor olurdum. Oysa şimdi, 'her ay bir tekli' diyoruz, günün getirdiğinden yola çıkarak. Basılı bir albümü de elbet bir gün yapacağım, albümün yanında da doğal sabunlarımızdan hediye olur belki.

Konserler yavaş yavaş başladı. Siz sahneleri özlediniz mi?

Bade Nosa adıyla başladığımdan beri pandemi koşullarında müzik yaptığım için pek de konser ya da sahne ortamı olamadı. Dolayısıyla, sahne programlarının doruğundayken birden eve kapanmak zorunda kalan müzisyen arkadaşlarımdan farklı hasretlikler çekiyorum ben.

Önümüzdeki dönemde planladığınız çalışmaları anlatabilir misiniz?

Her ayın ruhuna uygun bir tekli çıkarma planım var. Sıradaki şarkı Ada Müzik'in yapımcılığını üstlendiği 'Letters to Songs' projesi kapsamında bir mektubu dönüştürerek bestelediğim "Greyfurt Ağacı" şarkısı. Düzenlemesinde yine Ahmet Ali Arslan ile çalıştık. Mayıs ayında çıkardığım 'İçimizdeki' adlı şarkımıza da Elif Dikeç ile birlikte elektronik bir düzenleme yaptık ve bu 'hüzünlü danslı' versiyonunu da yine yakında paylaşmayı planlıyorum.

Billie eilish büyüyor...

Emin YEĞİNBOY

Billie Eilish son albümünde hiç olmadığı kadar mutlu olduğunu söylüyor. Bu öyle bildiğimiz mutluluklardan değil. Arayış, sorgulayış, hesaplaşma dolu bir mutluluk düşüncesi. Duygular başka yönde... Kendini arayan bir yeni yetmenin haykırışları..

Senden uzak olduğumda
Her zamankinden daha mutluyum
Keşke daha iyi açıklayabilseydim
Keşke doğru olmasaydı, ooh-ooh, ooh-ooh, mm-hmm

Bana bir iki gün ver
Zekice bir şey düşünebilmek için
Kendime bir mektup yazabilmek için
Kendime ne yapmamı söyleyebilmek için, ooh, ooh-ooh, mm-hmm

Röportajlarımı okuyor musun?
Ya da caddemi atlıyor musun?
Geçerken uğradığını söylediğinde
Yolunun üzerinde miydim gerçekten?

Senden söylediğim şeye uymanı istediğimde
Biliyordum
Söylediğin şeyin tersini yapacağını Ve daha çok korkacağımı
Adil olmadığını söyleme
Belli ki beni bir zavallı yaptığının farkında değildin, ooh
Bu yüzden eğer gerçekten bilmek istiyorsan

Senden uzak olduğumda
Her zamankinden daha mutluyum
Keşke daha iyi açıklayabilseydim
Keşke doğru olmasaydı, ooh-ooh, ooh-ooh, mm-hmm

"Getting Older" da "Büyüyorum, sanırım iyice yaşlanıyorum, omuzlarımdaki yük daha büyüyor" diyor. Şöhretin hayatını nasıl mahvettiğini, kapısında hep bekleyen bir yabancı olmasının onu nasıl bozduğunu, birikmiş kargaşayı, yaşadığı travmaları geride bırakmak için nasıl mücadele ettiğini ayrıntılarıyla anlatıyor. Omuzlarındaki yükün daha da artmasından yakınıyor. Nirvana da , In Utero'da "Gençlik kaygısı iyi sonuç verdi/şimdi sıkıldım ve yaşlıyım" diyordu. Eilish'de aynı dertten muzdarip "Bir zamanlar zevk aldığım şeyler/-şimdi ise sadece işim haline geldi/iple çektiğim şeyler" diyor ve tüm albümün tonunu belirliyor.

"My Future"da geleceğinden bahsederken Eilish iç çekiyor, "Geleceğime aşığım/onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum." Bu duygu albümün her yerinde var. Sanki Eilish karanlık, rahatsız edici şarkıları gelecekteki benliğine aşk mektupları olarak yazıyor. Boktan şüphelerini, korkularını ve kafa karışıklıklarını ayrıntılı olarak belgelemek ister gibi söylüyor. Benliğinin keşfi, gelecekteki birisine aşık olmak gibi şeyler en büyük arzusu. Umudu var. "Ve ne olursa olsun, yola düşe kalka devam edeceğim" diyor. O ve kardeşi Finneas için, müzik sınırları genişledi, 90'lı yılların kahve dükkanı tekno-folk müzik dokusu yerini biraz yumuşak caz gitarı veya lounge orgu ile genişledi.

"Billie Bossa Nova", dijital kastanyetler üzerinde kayan nazlı bir samba şarkısı. Ama şarkının duygusal açık sözlülüğü hala çok ciddi şeyler üzerine, eğlenceden eser yok. Eilish "Telefonunu kapat ve biraz bana bak iyi olur" diye uyarıyor.

"Oxytocin" onun en şehvetli, en muzır anı... Kabusları-nı dans etmeye ve ona ayak uydurmaya davet ediyor.. Fısıltıları yoğunlaştıkça ritimler yükseliyor. "Sana kötü şeyler yapmak istiyorum" diyor. Hepsi kafada yaşanan sevişmeler, çılgın anlar..

Ağabeyi Finneas, onun için mükemmel bir müzikal koruyucu, tüm zamanların en örnek erkek kardeş/kız kardeş güç-kardeş ikilisi. Kendi başına bir yıldız oldu, ancak aynı zamanda bu ortaklıkta Bernie Taupin gibi - ünlü olmayan, dünyayla yerleşik bir bağlantı üzerinden.

Emin YEĞİNBOY

Yaratıcı, vizyoner bir caz ustası : Bugge Wesseltoft

Bugge Wesseltoft, vizyon sahibi Norveç'li klavyeci, besteci ve prodüktör. New Conception of Jazz projesinin 25. yılını kutluyor. Bu olağanüstü proje toplulukla vokallarde Sidsel Endresen ve Dhafer Youssef başta olmak üzere, saksafoncu Joshua Redman ve caz, dünya müziği ve elektronikten gelen konuklarla sıra dışı bir sound yaratmış. Çoğu beat tabanlı olsa da, Wesseltoft, soul-caz'dan Afrika koro ve perküsyon seslerine, Bill Evans benzeri solo piyano caz baladlarına, keman liderliğindeki geleneksel halk şarkılarına ve gevşek postbop'a, elektronik tınılara hatta gürültülere kadar bir dizi türevi bir araya getirerek yaratıcılığını, cazdaki vizyonunu ortaya koyuyor.

Kendi kendini yetiştirmiş bir müzisyen. 90'lı yılların ortalarından beri, olağan üstü diyebileceğimiz bir ruhla deneysel arayışla çeşitli projelerde çalışmaya başladı. Bugge, çok gençken geleneksel piyano dersleri aldı sonraki yıllarında müzik okullarının kapısından içeri girmek istemedi, konvansiyonel eğitimin vizyonunu kısıtlayacağını düşündü. Bunun sağladığı özgürlük, keşfettiği tüm müzikal yolların peşinden gitmesine izin verdi, özellikle elektronik seslere ve ekipmana olan hayranlığını klasik olanla birleştirdi. 90'lı yılların ortalarında kendi plak şirketi Jazzland Recordings'i kurdu. Norveç'ten çıkan en sevilen crossover caz topluluklarından biri olan New Conception of Jazz'ın liderliğini üstlendi.

Birçok kişi tarafından cazın en iyi albümlerinden birisi olarak kabul edilen, grupla aynı adı taşıyan 1995 yılında yayımladığı konsept, albüm listelerde uzun süre kaldı. Bugge'nin 1994 yılında geliştirmeye başladığı caz için orijinal "yeni" konsepti, caz, house ve diğer elektronik müziğin bir birleşimi olarak "geleceğin cazı" veya "nu jazz" olarak adlandırıldı – tekno, ortam ve gürültünün free ile birleşmesi ve doğaçlama. Buggie, hem canlı performanslarda hem de grubun stüdyo kayıtları için kuyruklu piyano ve Fender Rhodes'un yanı sıra farklı klavyeler, vurmalı çalgılar, programlama cihazları ve vokal efektleri kullandı. Grubunda trompetçi Nils Petter Molvaer ve Eivind Aarset ile gitar ve efektler de dahil olmak üzere o zamanın en iyi genç Norveçlileri vardı. Daha sonra DJ'ler ve programcılar ile Sidsel Endresen dahil olmak üzere çeşitli konuk vokalistleri ekledi. "New Conception of Jazz" (NCOJ) zamanla amansız ritimler ve sololarla bir dizi albüm ortaya çıkaran bir marka haline geldi— Sharing (1998), Moving (2001), Live (2003) ve Film Ing (2004), hepsi klavyecinin gelişen Jazzland etiketiyle sunulan yenilikçi yapımlardı. Bu albümler boyunca, Wesseltoft, NCOJ'sinin kapsamını kademeli olarak genişletti. "Somewhere in Between" ve "Change" gibi şarkıların elektronik ritimlere sıkı sık tutunan tınıları, cazın muhafazakar kafalarına Wesseltoft'u saygısızlık yapan bir müzisyen olarak etiketlese de, izinden giden onca piyanisti etkiledi, Herbie Hancock'un elektrikli müziği—Head Hunters (Columbia, 1973) sonrasında onu en reformist kafayla güncelleyen isimler arasında yer aldı.

1960'ların sonlarında saksafoncu Jan Garbarek, basçı Arild Andersen, gitarist Terje Rypdal ve davulcu Jon Christensen gibi sanatçılar, 1970'lere sorunsuz bir şekilde akıp giden, Norveç'in caza farklı yaklaşımına uluslararası ilgiyi yeniden canlandıran müzisyenlerden sadece birkaçı. Ve 1980'ler, piyanist Jon Balke ve saksafoncu Tore Brunborg'un tanıtımıyla, saksafoncu Trygve Seim, akordeoncu Frode Haltli, besteci/vokalist Maja Ratkje, gitarist Jacob Young, piyanistler Tord Gustavsen ve diğerleri... Norveç'in beş milyondan az nüfusu, müzik sahnesinin canlılığını ve çeşitliliğini daha da inanılmaz kılıyor.

Norveç'in doğaçlama müziğe yönelik cesur yaklaşımını daha da genişletmek için sahneye çıkan ve sahneye çıkmaya devam eden sayısız sanatçıya rağmen, çok azı sadece kendi müzikal yeniliklerini tanıtmakla kalmayıp, Jazzland etiketinin büyümesiyle birlikte Wesseltoft kadar aktif oldu.

Ayhun ALPAGUT

Caz, her biri kendi enstrümanında uzmanlaşmış ve yetkin olan bir oyuncu topluluğu tarafından gerçekleştirilen müziktir. Her zamanki caz enstrümanları: davul ve caz gitarının yanı sıra trompet, saksafon, klarnet, trombon, yaylı bas ve piyano. Bu oyuncular arasındaki etkileşim çok önemlidir. Rock veya Blues ile karşılaştırıldığında, Caz müzisyenleri tamamen önceden belirlenmiş puanları takip etmez. Başkalarının ne oynayacağını ve müziğin nasıl gelişeceğini "hissetmek" zorundalar.

Evet, her şarkı için tanımlanabilir bir temel oluşturan akorlar ve melodiler vardır, ancak doğaçlama ve anlık deneyler asla yoktur. Bir bakıma, gerçek caz müziği sadece canlı olarak deneyimlenebilir. Her performansın farklı olması gerekiyor.

Bu nedenle caz, dünyanın dört bir yanındaki Caz Bar'larda gelişen bir gece hayatı alt kültürünün bir parçasıdır. Doğaçlamanın zor yönü muhtemelen tüm süper türlerin cazının neden en çok (her zaman olmasa da) enstrümantal olduğunu, en azses efektleriyle deney yaptığını ve bize çok sayıda klasik müziği hatırlatan yapı, desen ve ritimlerle daha fazla oynadığını açıklıyor. Caz, alt sınıf Afro-Amerikan halk müziğinin üst sınıf Avrupa eğlencesi ve klasik müziği ile ilginç bir kombinasyonunu sunar. Bu nedenle, Caz hiç bu kadar ırksal olarak Blues olarak tanımlanmamıştır ve bu alt kültürleri birleştirmek için şüphesiz övgüye değerdir.

Caz toplulukları farklı bölümlere ayrılır: ritim bölümü (bas, davul ve piyano) parça boyunca sabit bir vuruş sağlarken, melodi bölümü (Boynuzlar) koroyu tamamen ve daha sonra solo ile ayrı ayrı çalar.
Jazz kelimesinin kesin kökeni zaman içinde kayboldu. Üç olası açıklama var, ancak bunların hiçbiri gerçek olmayabilir. Biri, kelimenin topluluk için siyah argo olduğunu öne sürüyor. Başka bir hipotez, köklerinin "Razz" adlı erken bir caz grubunda veya "Jazbo"adlı erken bir müzisyende yattığını söyler. Ya da isim, yirminci yüzyılın başlarında genelevlerde Ragtime ve Cazın geliştiği çalışan fahişeler için en yaygın parfüm olan "Yasemin" için de argo olabilir.
Cazın gücü zengin kontrastında yatmaktadır: önceden belirlenmeye karşı doğaçlama, kaosa karşı kontrol ve keskin ve tiz tonlara karşı hafif ve yumuşak sesler. Caz, birçok türü ince bir şekilde etkilemek için de benzersizdir. Cazdan gelen hemen türev türler olmamasına rağmen, sayısız türler bundan etkilenmiştir. Eşsiz kavramları ve enstrümantasyonu, popüler müzik türlerinin en çapına aktarılacak kadar çok yönlüdür.
Tarih boyunca, cazı kendi başlarına süper türler olabilecek az sayıda kategoriye ayırma girişimleri olmuştur. "Geleneksel veya Post-Jazz", "birinci, ikinci ve üçüncü akım caz" gibi isimler bir zamanlar ya da başka bir zamanda uygulanabilir seçeneklerdir , ancak bugünün caz stillerinde neredeyse hiç ilgisi yoktur. Bu bütünü yapılandırmanın olası bir yolu, bütünü üç zaman dilimine bölmek için iki önemli anı - Bebop ve Füzyonun doğuşu - kullanmaktır: Klasik Caz, Modern Caz ve Post-Caz (Aka post-Fusion veya Free-Bop).
Yetmişli yılların ortalarında, caz güçlü bir şekilde bastırılır ve R&B tarafından gölgelenir.Birçok Amerikalı caz müzisyeni, tarihi şehir merkezlerinde finanse edilen caz festivalleri ve caz barlarının eyaletlerden (özellikle İskandinavya ve Doğu Avrupa'da) daha iyi geliştiği Avrupa'ya göç eder. Şu anda, Amerikan Caz Eğitimi artıyor, ancak genel kamu yararı kapalı kaldı. Bu nedenle, Post-Jazz, bir zamanlar bir ulusun sesi olan bir türün küresel ve yoğun bir şekilde dağılmış bir fenomeni haline gelmiş durumda.

METALLICA'dan

görkemli bir Black Albüm kutlaması

Metallica'yı sadece metal severlere değil, müzik dinleyen herkese sevdiren efsane "Black Album" çıkışının 30.yılını görkemli bir dönüşle kutluyor. 192 şarkı, toplamda 12 saatlik bir box set ile karşımızda albüm : 14 CD, 6 plak, 6 DVD, 120 sayfalı resimli kitapçık. 1991 yılında Nirvana'nın "Nevermind" albümünün çıkışından birkaç hafta sonra piyasaya çıkan albüm, dünyada 30 milyondan fazla satışa ulaştı. Dijital platformların olmadığı, herkesin plak dükkanları önünde sırada beklediği günlerdi. Sonrasında grubun çıktığı dünya turnesi tam bir başarıydı. 1993 İnönü Stadyum Konseri Metallica'nın memleket topraklarına ilk gelişiydi ve unutulmaz bir konser olmuştu. Metallica, hayranlarını bölmüştü albüm, parçaları çok melodik bularak grubu ihanetle suçlayan bir kesim de vardı.

Bu görkemli kutlamanın en ilginç yanı 53 sanatçı kendi müzik türlerine göre albümün parçalarını yorumlamış. Albümün en sevilen şarkılarından olan "Nothing Else Matters" 12 farklı yorumla yer alıyor. Miles Cyrus süper bir grup kurmuş bu şarkı için : Elton John,Yo-Yo Ma, Chad Smith ve basçı Rob Trujulio. Görkemli bir yorum, tabi ki... En çok Depeche Mode'dan Dave Gahan'ın elektronik ve karanlık yorumu beğeniliyor. Phoebe Bridges'in piyano baladı da fena değil. Diğer şarkılarda da ilginç yorumlar var. "Sad But True" örneğin St.Vincent'in yorumuyla güzel bir glam pop şarkısına dönüşmüş. "My Friend Misery" fantastik saksafoncu Kamashi Washington yorumuyla müthiş bir caz funk parçası olmuş. Alessia Cara ise "Enter Sandman" ile güzel bir yumuşak harman yapmış. Corey Taylor rock dünyasındaki en sağlam seslerden birisi olduğunu "Holier Than Thou"'da bir kez daha kanıtlıyor. James Hatfield bir gün grubu bırakırsa, Taylor ilk sıradaki solist adayıdır.
Uzun uzun yazmaya gerek yok. Şarkı güzelse istediğin tarzda söyle fazla değişen bir şey olmuyor. Rock, metal, caz, pop neyse asolan melodidir.

Emre Nurbeyler'in bestesi İtalya'da seslendirildi

İzmirli 21 yaşındaki genç besteci Emre Nurbeyler, İtalya'da düzenlenen yarışmada uluslararası bir başarıya imza attı. Emre Nurbeyler, İtalya'da katıldığı Yamaha Disklavier Uluslararası Beste Yarışması'nda "NeoCapriccio in Aksak Meter" isimli bestesi ile kırk altı yarışmacı beste arasında ilk altı finalist arasına girerek ülkemiz adına büyük başarı kazandı. Emre Nurbeyler, festivalin Sala Stradivari Salonu'ndan Youtube üzerinden canlı yayınlanan yarışma finalinde, diğer beş finalist ile birlikte bestesinin seslendirilmesinde hazır bulundu.

Yamaha Europe tarafından her yıl İtalya Cremona Müzika Festivali işbirliği içinde düzenlenen Disklavier Besteciler Yarışması; bestecinin midi formatı ile yazdığı eserinin Yamaha Disclavier Model Akustik Piyanoları tarafından otomatik olarak seslendirilmesi üzerine düzenlenen uluslararası bir bestecilik yarışması.

6 yaşında piyanoya çalmaya başlayan ve 10 yaşından beri çeşitli ödüller alan Nurbeyler, piyano lisans eğitimini Almanya'nın Staatliche Hochschule für Musik Trossingen Konservatuvarı'nda Prof. Tomislav N. Baynov'un öğrencisi olarak sürdürüyor.

"Aksak Ölçüde NeoCapriccio" eserini Almanya'daki konservatuarda piyano hocası olan Prof. Tomislav Nedelkoviç Baynov'a ithaf eden genç besteci eseri için şunları söyledi:

"Aksak Ölçüde NeoCapriccio'yu bestelerken amacım Türk ve Klasik Batı müziğinin çeşitli elementlerini dinleyicilerin de keyif alarak dinleyebileceği bir eserde toplamak oldu. Eserde 7/8'lik tanıdık aksak Türk ritmi ve içerdiği Türk Halk Müziği formlarını, piyanoda taklit etmeyi amaçlayan dörtlü aralık motiflerini kullandım. Bunun yanında formal yapı ve genel hissiyat bakımından esinlendiğim diğer nokta da Beethoven ve Chopin'in müzik dağarcığına katmış olduğu fikirler oldu. Yarışmaya gönderdiğim "Aksak Ölçüde NeoCapriccio" eserim; birkaç senedir solo piyano için yazmayı sürdürdüğüm dört adet "Aksak Ölçüde Rondo" bestelerine amaç ve yapı olarak benzer şekilde. Sadece bu sefer daha serbest ve hareketli bir biçim olan Capriccio formunda besteledim. Kulaklarımızın alışmış olduğu formal yapıdaki beklentileri sarsmayı amaçlayan Messiaen atıfı bir pasaj ile yarattığım sıra dışılıklar sebebiyle Capriccio nitelemesine de "Neo" önekini getirmeye karar verdim. Otomatik piyanodaki sonsuz teknik olanağın getirdiği kaotik ortamı 7/8'lik aksak ritim ile dizginleyip eserin sonlarına doğru bu düzeni sarsmak ise çok eğlenceliydi. Bunun yanında eserin İtalya'da finale kalması müziğimizin evrenselliği yolundaki çalışmalara da bir katkı yapması açısından benim için çok değerli."

TOP 10

Billboard

1 My Universe
Coldplay x BTS

2 Stay
The Kid LAROI & Justin Bieber

3 Industry Baby
Lil Nas X & Jack Harlow

4 Way 2 Sexy
Drake Featuring Future & Young Thug

5 Fancy Like
Walker Hayes

6 Bad Habits
Ed Sheeran

7 Good 4 U
Olivia Rodrigo

8 Kiss Me More
Doja Cat Featuring SZA

9 Knife Talk
Drake Featuring 21 Savage & Project Pat

10 Levitating
Dua Lipa

TOP 5

Number1 TÜRK

1 Martılar
Edis

2 Efkarım Var
Ziynet Sali

3 Kaybolurum Gülüşünde
İkilem

4 Çok Sevmekten
Hande Ünsal

5 Yüreksiz Tilki
Buray

TOP 5

Music

1 Arıyorum
Edis

2 Bilmem Mi?
Sefo

3 Cindy
Uzi

4 Baba (feat.Mengelez)
Ayaz Erdoğan

5 Dalga
Batuflex

1980 Sonrası En Sevdiğimiz Akustik Kayıtlar

Kerem ONAN

Bendeniz Kerem Onan ve suç ortağım Volkan Atay ikilisi olarak elinizin altında bulunsun isteyebileceğiniz bir akustik albümler listesi hazırladık sizlere

Volkan ile akustik kayıtlar hakkında ne zaman muhabbet etsek aklımıza hep Lauryn Hill gelir, pop dünyasında pek kimsenin cesaret edemediği bir sürü şeyi tek konsere sığdırdığı bu albümü övmeden geçemeyiz. Kendisi akustik albümler tarihinde double olarak kaydedilmiş (belki de tek mi acaba, araştırmadık açıkçası) çok az sayıda eserden biridir. Sanatçının müzik endüstrisine, eski grup arkadaşlarına ve müzik basınına duyduğu kızgınlığın çok net hissedildiği, şarkı aralarında kadın erkek ilişkileri, politika ve aşk hakkında çok güzel tiradlar içeren nefis bir manifestodur. Son olarak Springsteen'in kariyeri boyunca arada bir yaptığı gibi, hiç stüdyo albümünde yayınlanmamış bir sürü şarkının karşımıza ilk defa akustik olarak çıktığı sürprizlerle dolu bir kayıttır. Soul, r&b, hip hop, blues'un harmanlı duygusunu ve ozan şarkıcıların ortak aklına seslenen ruhu bir arada hissedebilir, beyaz adama Asya'dan gelmiş telliler ile Afrikalı Amerikalıların köle gemilerinde yanlarında getirdiği vurmalıları bir araya getirerek modern çağın baskın müzikal kültürünü yaratan Kuzey Amerika kıtasının her gün televizyonda göremeyeceğiniz köklerini duyabilirsiniz.

Burada Hill'in albümünü özel yapan, sanatçının kendisi kadar, tüm performansın akustik olmasıdır da aynı zamanda. Müzik yolu ile iletişimin insan ruhunda yarattığı terapi etkisine tanık olurken, dil ile iletişimin etkili kullanıldığında ufacık bir kitleyi bile nasıl büyüleyebildiğini hayret içerisinde izleriz. Pop müziğin bazen çok sesliymiş gibi yapan ama etkisiz kalan müzikal cümbüşünün akustik forma indirgenmesinin karşısında, dili çok iyi kullanan şarkıcının kelimelerinin, etkili cümlelerle büyümesi bu dengeyi sağlar.

Sanırım bizi bu listeyi yapmaya neyin ittiğini anlatmaya yukarıdaki cümleler yeterli olacaktır. Ama bir diğer

sebebin, artık sadece şarkılarda atmosfere ve sound'a önem vererek, lirik anlamda çoook sınırlı kalıplarda müzik icra etmeye başlayan 2010 sonrası pop ve rock şarkıcıları olduğundan da şüpheleniyorum. Müziği sadece o anda tüketilen bir keyif verici maddenin arka planına indirgeyen ve sözde anlam aramayı bırakan bu yeni alışkanlığı kabullenemiyor, ona kendimizi bırakmakta zorlanıyoruz. Şarkı sözlerini ezberleyen, albümleri detaylarıyla incelemeye vakit ayıran bir dinleyici çizgisinin her nesilde sabit olduğunu varsayarak bu listeye girişiyoruz.

Kişisel olarak 1988'de Tracy Chapman'ın kendi adını taşıyan ilk albümü ile bu dünyaya girmiş bir müzikseverim ama 90'larda grunge patladığında Pearl Jam'e sahnede eşlik eden Neil Young'ı keşfettiğimdeki heyecanı taşıyorum hala akustik müzik dinlerken. Zamanın bayrak dergileri Modern Rock Postası, Stüdyo İmge ve Roll gibi neşriyatlarda sürekli okuyacağımız bu isim, 1960'ların sonundan günümüze gelen ozan şarkıcı ekolünün Bob Dylan, Joan Baez ve Leonard Cohen ile birlikte en çok adını duyduklarımızdan biri olarak kalacaktır Türkiye müzik basınında. Aslında tam da bu sebepten, akustik albümler 60'lı yıllardan bugüne çok uzun bir zaman dilimine yayıldığı için kendi listemizi 1980 sonrası yayınlananlar ile sınırlı tuttuk. Zira müzik tarihi Robert Johnson ve Big Bill Broonzy'nin akustik blues 45'liklerinden Dylan ve Young'ın sayısız albümüne kadar, yüzlerce akustik klasikle dolu, bunları tekrar tekrar anmak yerine, kendi çağımız olan 80'ler 90'lar ve 2000'lerden en sevdiğimiz albümlere yer vermeyi tercih ettik.Diğer yandan listede mesela Cat Power, Sun Ra, Conor Oberst, Bright Eyes gibi göreli modern ve yenilikçi indie kökenli isimler de yok, kabul eksiklerimiz vardır, ama amaç en iyileri değil, en sevdiklerimizi paylaşarak, köşelerde kıyılarda kalmışlarla modern klasikleri bir anda anmaktı ne de olsa. Eksiklerimize ithafen, listenin sonuna yaşadığımız çağda bağımsız müzisyenlerin yaşadıklarını çok güzel bir kara mizah ile anlatan ve müzikleri ile 1940'lardan günümüz modern ozan çalgıcılarına kadar çok uzun bir döneme damgasını vurmuş olan sanatçıları başarıyla anan Coen Kardeşler klasiği Inside Llewyn Davis'i koyduk. Eğer kazara izlememişseniz, müzik ile ilgili flimler ile ilgili kafanızda bugüne kadar oluşmuş o pembe dekoru kırıp dökmeye hazırlanın ve ilk fırsatta izleyin.. Ama yine de alternatif rock'dan hard n heavy'e, Americana'dan protest folk'a; R&B'den caz müziğe kadar, eğlenceli bir seçki hazırladık bence. Benim sloganvari propaganda ile dolu hissiyatları haykıran vokalcilere, Volkan'ın ise büyüleyici akustik soundlara olan ilgisinin bir karışımı oldu liste.

Son olarak, misal sadece bir yarısı akustik olan GNR Lies gibi albümleri listemize katmamış olmakla beraber, sadece bir synth ya da elektro bass içeriyor diye kimi albümleri de dışlamadık akustikhaneden.

Haydi buyurun, uzun bir yolculuk sizi bekliyor..

Lauryn Hill – MTV Unplugged (2002)

Bu topraklarda verdiği konserin etkisi üzerinden geçen yıllara rağmen sürerken, listemin en tepesine bu albümü tüm bilinç ve idrak yollarım açık olarak ekliyorum. Arşivimde neredeyse her formatı bulunan, zamansız ve büyük bir kayıt. Mr. Intentional çalarken tüm hücrelerimle hazır kıta çivilendiğim doğrudur. Ve öyle kalacaktır.

Tesla – Five Man Acoustical Jam (1990)

Tesla dönemdaşı çoğu hard rock grubunun aksine bilinçli olduğunu düşündüğüm şekli ile ihtişam ve parıltıyı en az kullanmaya çalışan gruplardan birisi oldu. Bu nedenle de bu kaydın doğallık ile ama aslında ışıl ışıl parlayan bir sahne ve işitsel zevk gösterisine ev sahipliği yapması, işin en keyif verici noktalarından birisi.

Dinlemek için bahane yaratacağınız, duble keyifli bir iş olması nedeni ile hala da etkisini korumakta.

Eric Clapton – MTV Unplugged (1992)

Biraz radikal bir şekilde düzenlenmiş "Layla" bu kayıttaki versiyonu ile uzun zaman boyunca hatırlanıp sevilen kült bir şarkıya işte bu albümle dönüştü. Grammy'lere boğulan bu albüm iş akustik işleri konuşmaya geldiğinde her zaman üst sıralardan kendine bir konuşma yeri edinmiş durumda. Bu arada Eric Clapton'un bu kayıtta çaldığı gitar da bir açık arttırmada oldukça yüksek bir fiyata satılmıştı. Nasıl satılmasın ki?

Alice In Chains – MTV Unplugged (1996)

Azımsanmayacak bir kitle tarafından bu listenin en tepesine yerleştirilecek kadar çok sevildiğini düşündüğüm bir konser albümü. Orada bulunmasanız bile, bu albümün kaydedildiği samimi ortam ve atmosfer, sizi çok hızlı bir şekilde sahnenin en yakınından eşlik ettiğiniz bir yere ışınlamayı beceriyor. Üretilen performansın suratınıza dokunacak kadar gerçek hissettiren gücü sayesinde bu seçkide yer almaması zaten düşünülemezdi. Alice In Chains hatıralarımızda grubun efsane albümlerinden birisi olarak kıymet görmesi de bu sebepten.

Tracy Chapman – Tracy Chapman (1988)

Daha heavy metal acid müzik kavgası ciddiye alınıyor ve pop müziğin renkli altın yıllarının sonu geliyorken, elinde gitarı ve kızgınlık dolu protest şarkılar ile aşk şarkılarını aynı potada erittiği bu ilk albümüyle bir anda ekranlarımıza düşüverdi Chapman. Joan Baez'in ilk zamanlarındaki çiğ soundu, Afro Amerikan ritmiyle çaldığı gitarına kattığı siyahi aşk ağıtlarıyla, kadınlara ekranda öyle bir yol açtı ki, bir daha hiçbir şey eskisi gibi olmadı. O yoldan Tanita Tikaram'lar ve Suzanne Vega'lar girdi, Tori Amos'lar Birdy'lerle yolculuk devam ediyor. Tek bir gitar ve iyi bir ses ile neler yapılabileceğinin en iyi kanıtlarından biri bu albümdür.

Neil Young – Unplugged (1993)

Yukarıda da belirttik, özellikle ABD topraklarından dünyaya fışkırmış ozan şarkıcı geleneğinin yeniden harlanması grunge'ın patlamasına denk gelir. Nirvana, Soundgarden ve Alice In Chains dinlerken nasıl punk, post punk ve indie'nin asıl kahramanlarına doğru geriye yolculuk yapmış olmanız gerekirse, Pearl Jam'in müziğinin akla ilk getirdiği de Neil Young'dı 90'larda. Bu albüm, o dönem oldukça genç olan bir nesil için 1940'lara, hatta Woody Guthrie'lere kadar geri giden bir keşif yolculuğunun başlangıcıdır.

Nils Lofgren – Acoustic Live (1997)

Zannediyorum açık ara en iyi kayıtlardan biri bu albüm.Nasıl tonlanmış ve nasıl mixlenmiş ise artık, bir hi fi sevdalısı olarak albüm çalarken hissettiklerimi tarif etmem zor. Hani 'ses olup üstüne yağması' diye bir tanım var ya, işte bu albüm onun için dile getirilebilecek en iyi işlerden birisi. Mutlaka dinleyin.

Al Di Meola, Paco De Lucia, John McLaughlin – Friday Night In San Francisco (1980)

İşte gerçek bir gövde gösterisi diye ben bu albüme derim. Her biri enstrümanı ile nirvanaları zorlarken bir araya gelip zamanı ortadan kırmak istemiş olmalılar ki elimizde böyle bir konser albümü var. Şanslıyız ki, bu kaydın herhangi bir formatta kötü ses veren versiyonu yok, her zaman en azından çok iyi bir ses ile kulaklarımıza geliyor. Ki albümü dinlerken zamanı ortadan kaybedip sizi o arenaya hapsetmek gibi çok önemli bir iş de başarılmış oluyor.

Bruce Springsteen – Nebraska (1982)

Müziğini ahlaki bir amaç ile şekillendirmiş usta bir müzisyenin, hayranlarına değer ve kurumların çöktüğü bir dünyada içindeki hisler ile ürettiği büyük ölçekli bir albüm bu. Erken dönem rock & roll ruhu ile bezeli bu albüm yukarıdaki keskin çizgiler etrafında hala duyulduğu kulaklarda büyümeye devam etmekte. Aynı zamanda öyle naif ve kırılgan ki, o kadar olur..

Ben Harper – Fight For Your Mind (1995)

Türkiye'de kariyerinin doruklarında verdiği konser ile akıllarda kalacak olan ve yine Afro Amerikan ritim duygusunu blues ile harmanlayarak satırların yazarını kalbinden vuran Harper'ın ikinci albümü Fight For Your Mind, 26. yılında hala başucu albümlerimden biri. Oppression, Excuse Me Mr. ve People Lead gibi üç protest marşı tek albüme sığdırmak herkesin harcı değil. Hele kapanıştaki Power Of The Gospel'in büyüsünü kelimelerle anlatmak mümkün değil.

Nirvana – MTV Unplugged (1994)

En basit tabiri ile grubun ikon haline gelmesinde bu albümün payı çok yüksek. Hatta 'unplugged nedir?' için de bir cevap yaratmakla da kalmaz, bunun çok önemli bir öğretisi de olmuştur. İçeriğe konu olan ve adım adım inşa edilmiş her nota müzikal bir zenginlikle de parlamaktadır. Ve sonuç olarak izlenmesi ve dinlenilmesi çok sevilen bir tecrübeye dönüştüğü de kesin. Popülerliğinin zirvesindeyken bir grup için bırakılmış en güzel imza işlerden de birisidir.

Chuck Ragan – Feast Or Famine (2007)

Hem akustik gitardan çıkan sese hem de hardcore/-punk denilen türe aşıksanız, türün bayrak gruplarından Hot Water Music'in solisti Chuck Ragan'ın solo albümlerinde yaptığını dinlediğiniz zaman çarpılmamanız mümkün değil. İşte tam da bu yüzden punk kökenli olmayan müzikseverlerin çeperlerine giremeyen, çiğ ve sert bir tarzı var Ragan'ın.

Sesini ilk duyduğunuzda The Boat ve Symnetry sizi çarpıyorsa zaten bizdensiniz demektir. İrlanda kökenli Amerikalıların müziklerine aşina olanların da göz atmasında fayda var.

William Duvall – One Alone (2019)

Çoğunuzun Alice In Chains'in Layne Stayley'den sonraki vokalisti olarak tanıdığı William Duvall, tarihte kendisinden önceki vokalistin karizmasına rağmen görevi devir aldığı grubu sırtlanıp daha iyi yerlere taşıyabilen ender seslerden biri. Grubun beyni olan Cantrell'in neredeyse soul ve R&B dahil her türü icra edebilecek kadar iyi bir sesi alıp AIC'in sludge / stoner soslu sounduna tam oturtabilmesi de efsane bir yetenek. Tam grubun fanları 'bu adamda da ne ses var ya' diye düşünürken nihayet iki sene önce kendisi inanılmaz başarılı, içinde tek bir filler bile bulundurmayan bu komple akustik albümü çıkardı. Bir çok insan ıskaladı, siz ıskalamayın

John Mayer – Where The Light Is: John Mayer Live In Los Angeles (2007)

Daha ilk saniyelerden itibaren ne kadar güçlü bir show olacağının garantisini hissedeceğiniz bir albüm de bu. Üzerinde ciddi olarak çalışılmış ve ardı ardına gelen şahane versiyonları ile müthiş bir setlist de var. John Mayer gerçekten çok yetenekli bir söz yazarı, vokalist, gitarist ve sahne adamı olduğunu bir gövde gösterisi ile sunmak istemiş belli ki. Konserin içerdiği 3 başlıkta da (Akustik – Trio – Band) çok iyi iş çıkarılmış. Arkadaşın müşterisi iseniz kaçırmış olmanız pek mümkün değil elbette de hiç dinlememişseniz ya da kulak kabartmak kadar bir ilginiz varsa bile ıskalamamanız gerekiyor.

McAuley Schenker Group (MSG) – Unplugged (1992)

Michael Schenker, proto metal'in bilinen en önemli gruplarından biri olan UFO'da çalmış, sonraki projelerinden MSG ile de hard n heavy dünyasında oldukça prestijli bir yeri olan efsane bir gitarist. Pek çoğunuz kendisini Scorpions gitaristi Rudolph Schenker'ın kardeşi olarak biliyorsunuz. İşte bu albüm, grubun vokalde Robin McAuley'in olduğu döneminden hitlerin oldukça farklı akustik versiyonlarını içeren ve yine McAuley'in korkunç duygulu performansıyla tarihe geçmiş bir kayıt. Özellikle hard n heavy baladlarına ilgi duyanlar kaçırmasın.

Frank Turner – Love Ire & Song (2008)

Albümü ilk tecrübe ettiğimden beri, sanki yanında oturmuş da bir arkadaşımdan parçalar dinliyor ve cırtlak sesimle eşlik ediyorum gibi hissediyorum. Zamanla ben de hiç fena söylememeye başladım sanki. Suratımda yaydığı gülümsemeler ve samimi hisler ile birlikte içindeyken iyi hissettiğim yol albümlerinden birisi. Kendi deneyimlerinden size içini döken bir arkadaş samimiyeti yabana atılacak bir durum değil. İyi ki canının istediği şekilde müzik üreten insanlar var. İyi ki bu albüm de var..

Dave Matthews & Tim Reynolds – Live At Luther College (1996)

Oooo işte gerçek bir performans canavarı daha. Kendilerini ne kadar sever ya da sevmezsiniz bilemem ama bu albüm en ciddi manada bu yazı içeriğindeki müzik sohbetlerinde kendinden bahsettirecek kadar güçlü ve ruh dolu. Benim için baştan sonra bir klasik olarak sayıyorum. Tüylerimi diken diken eden çok sayıda yeri var. Umarım bir gün plak olarak da arşive katabilirim. Çok iyi bir kayıt.

Foo Fighters – Skin And Bones (2006)

Halen daha devam eden kariyerleri süresince birçok beklentiye meydan okuyan bir gruptan, kesinlikle yüksek bir dinleme sağlayan bu çok güçlü bir albüm için alkışlar forte elbette. Bu tarz albümlerin sizi müziğin üretildiği o konser salonunun ortasına ışınlama hissi yaratması ve becermesi sizin de bildiğiniz gibi çok önemli. Ve işte bu albüm müthiş bir yer gösterici. Bence ışığı takip edip bir kere daha gösteriyi izlemenin hiçbir zararı yok. Vaadinin altında kalmayan süppper keyifli bir iş sizi bekliyor zira.

Beck – Mutations (1998)

Mutations, Beck'in hiphop'tan indie ve post punk'a göz kırpan ilk dört albümünden sonra grunge sonrası suların durulma döneminin de etkisiyle dinginleştiği ve sakinleştiği bir dönemi anlatır. Albüm yekpare bir şarkı gibi akar gider ve daha da önemlisi günümüzde on dört albüme ulaşacak kariyerinde 'I'm a lusır beybeee' den çok daha sofistike işlere gidecek olan bir yola girdiğinin de işaretçisidir. Gerçi kafası hala karışık, sonraları retro disko funk işlerine girdi, sadece notalarını yazıp kaydetmeden mektup olarak ortaya albüm bıraktı arkadaşları çalıp söyledi falan. Deli işte, seviyoruz.

Inside Llewyn Davis – Original Motion Picture Soundtrack

Geldik listenin sonuna. Finale, akustik müziğin geldiği yere sinemasal bir gösterge olması için bu Coen Kardeşler filminin müziklerini koyduk. Justin Timberlake gibi isimlerin filmde seslendirdiklerinin yanı sıra, folk müziğin her döneminden anonim şarkılar ve Bob Dylan gibi türün ağababalarından örnekler içeren bu soundtrack de kapanışa yakışır bir başucu albümü. Türün geçmişine uzanan yolda önemli isimlere doğru bir araştırmayı başlatma potansiyeli de işin kreması.

SEVDALİNKA

Hanka Paldum

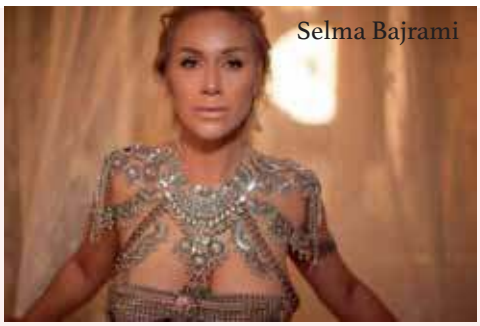

Selma Bajrami

Bosna Hersek'in ünlü tarihi ve kültürel zenginliği müziğine de yansıyor. Bosna geleneksel müziği çeşitli Balkan etkilerinin karışımı olarak ortaya çıkıyor. En meşhuru ise, tabii ki aşk şarkısı "Sevdalinka".

Eski Yugoslavya'da Bosna Hersek'in çok ünlü ve başarılı "pop" ve "rock" grupları yer aldı. Bunlardan en başarılı olanlar "Divlje Jade","Bijelo dugme", "Indexi", "Ambasadori", "Teška industrija", "Vatreni Poljubac", "COD", "Plavi orkestar", "Crvena jabuka", "Zabranjeno Pušenje", "Merlin", "Hari Mata Hari", "Kamen na Kamen".

Grupların yanı sıra meşhur ve kaliteli şarkıcılardan da bahsetmek lazım. Bunlar: Kemal Monteno, Zdravko Čolić, Davorin Popović, Seid Memić Vajta, Neda Ukraden, Jadranka Stojaković, Mahir Paloš, Jasna spić, Alma Čardžić.

Genç ama kapasiteli yıldızlar ise Fuad Backović Deen, Mija Martina, Selma Bajrami, Ir Vukojević, Boris Režak, Al Dino, Tinka Milinović ..

Ayrıca Bosna Hersek kökenli olan şarkıcılar şunlar: Dragan Stojnić, Ibrica Jusić, Krunoslav Slabinac, Bisera Veletanlić, Senka Veletanlić, Ivo Fabijan, Boris Novković, Ivan Mikulić, Romana, "Feminem", Ružica Čavić.

Bölgedeki „alternatif" ve „urban" müzik tarzlarının ilk yuvası olan Bosna Hersek, genç ve yaratıcı sanatçılarıyla gurur duyuyor. Bunlardan en önemlisi, ünüyle Balkanlar sınırlarını aşan hip hop sanatçısı Edin Osmiç „Edo Majka".

Folkloru, halk ve geleneksel müziği, Bosna Hersek sahnesini daha da renkli ve benzersiz kılmaktadır. Bu tarzın ustaları ise Halid Beşlić, Halid Muslimović, Haris Džinović, Hanka Paldum, Šemsa Suljaković, Fahreta Jahić alias Lepa Brena, Ferid Avdić..

Ancak, Bosna Hersek'in en çok gurur duyduğu sanatçılar tabii ki Sevdalinka sanatçılarıdır. Bunlar Zaim Imamović, Safet Isović, Nada Mamula, Beba Selimović, Zehra Deović, Nedžad Salković..

Sevdah' (sevda, karasevda) kelimesi Türk dilinde aşkın hasretini ve azabını ifade eder, kökü ise Arapçada 'sewdâ' kelimesinde bulunup 'siyah safra' anlamına gelir. 'Sevdah'kelimesiyle ifade edilen aşk duygusuna, temel duygusal yönünü koruyarak topraklarımızda zaman ve mekân içerisinde İslâv-Bomil hüzünlü geçicilik duygusunun katkısı da olmuştur. Sevdah her ne kadar hasret ve acıyla dolu olsa da o kadar hüzünlü ve tatlıdır. Sevdah insanın aşk acısını çekemediği noktada ölümle eşit olan aşk sarhoşluğu içinde kaybolduğu aşk duygusudur.

Bu acı, sevgiliye kavuşmak ve ulaşmak için birçok engelden dolayı imkânsız olmasından kaynaklanıyor. Aşkın karşısına bazen aşılması zor bir duvar gibi, zaman ve mekân engelleri çıkar, bazen de bireysel, toplumsal, ailevî, geleneksel ya da duygusal engellerle karşılaşılır. 'Sevdah' diğerler tarafından çektirilen işkence olarak kendini gösterir, aynı zamanda insanın aşkın beyhude olduğu bilincinde olup mazoşist bir aşk anlayışıyla kendi kendine çektirdiği acı olarak da algılanabilir.

"Bana göre 'sevdah' görünmez ve insanın etrafını çeviren "auradır", fakat güzelliği kendi hayatının bir parçası olarak gören herkes en küçük mekânda ve en küçük biçimde 'sevdahı' hisedebilir. Bu, hayata iyimser bakan, öyle yaşayan ve o çerçevede güzellik ve memnuniyet unsurlarını bulanlara Allah vergisidir. Canın 'sevdah' güzelliğiyle fazlasıyla dolduğu zaman 'sevdalinka' en iyi tazeleyici unsurdur: 'Canımı tazelemek için çal ve şarkı söylesene'. 'Sevdah' sadece bir kelime değildir, canların sınırsız genişliğinde neşenin zerrelerini bulup onlarla mozaik yaparak, kendilerine hayatı güzel kılan hayalî güzellik muhitidir. Hayat, maalesef sadece aşktan ibaret değil, 'sevdah'm en üst noktası olan Sevdalinka sadece aşk şarkısı değildir. 'Sevdah' Boşnakların hayat tarzı, Sevdalinka ise Boşnakların yaşantılarının tarihî kâtibidir."
(Ömer Pobriç, müzisyen)

Sevdalinka hayatın iyi ve kötü olaylarını anlatarak zamanla Boşnakların can konuşması olmuştur. Sevdalinkanın sözü çok değerli olup müziği de özel, Bosna'ya özgüdür. Boşnaklar dünyanın hiç bir yerinde olmayan orijinal, otantik bir müzik ifadesi icat etmişlerdir. Sevdalinka, ticarî yollardan, hanlar ve konaklardan, gazalardan, meclisler ve şenliklerden, akşam dertlerinden, Bosna vadilerinden, tepeler ve nehirlerinden geçmiştir. Kendi güzelliğiyle halk tarafından kabul edilip Ugar, Macar, Sırp, Hırvat, İspanyol, Meksikalı ve fazlasıyla Doğulu şarkıların baskısı altından çıkıp Boşnak şarkısı olarak günümüze ulaşmıştır. Yüzyıllarca süren uzun hayatı boyunca farklı toplumsal tabakalarda yaratılmakta olan Sevdalinka kız ve erkek buluşmasında, düğünlerde, oyunlarda, aile toplantılarında, teferrüçlerde, yollarda, avluda, bahçede, ev odalarında, hanlarda, mahalleden geçerken, ata binerken, avlanırken, şehir kalelerinde, hapiste, gazalarda, yabancı gök altında söylenmekteydi.Boşnak müziğinden bahsederken özelikle Cenk Bosnalı ve Bosna Ekspres'i de unutmamamız gerekir.

Hanka Paldum kardeşlik festivalinde sahne aldı.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin ev sahipliğinde bu yıl 15'inci kez organize edilen Balkanlılar Halk Dansları ve Kültür Festivali'nin açılış konseri büyük bir coşkuyla Gündoğdu Meydanı'nda yapıldı. Bosna Hersek Halk Müziği'nin ünlü sanatçısı Hanka Paldum şarkılarını barış ve kardeşlik için söyledi.

Mustafa Kemal Atatürk'ün öncülüğünde ilk kez 1935 ve 1936 yıllarında düzenlenen ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin yeniden canlandırdığı "Balkanlılar Halk Dansları Festivali" bu yıl bu 15'inci kez Balkan ülkeleriyle kültür ve kardeşlik köprüsü kurdu.

Cumhuriyet Meydanı'nda açılış töreniyle başlayan ve gün boyu devam eden festival Gündoğdu Meydanı'nda geleneksel Boşnak halk müziği sevdalinkanın yaşayan en büyük kadın sanatçısı Hanka Paldum'un açılış konseriyle devam etti. İzmirlilerin büyük ilgi gösterdiği açılış konserinde Hanka Paldum, sevilen şarkılarını kardeşlik için söyledi. Coşku dolu gecede konsere gelen yurttaşlar ve festival katılımcıları, Balkan şarkılarına halaylarla, danslarla eşlik etti.

Ömer SERCAN

Ruhun kelle paçası şarkılar...

Merkez Bankası faiz mi indirmiş, ne gam, açıverin Osman Aga'yı enflasyonist bulutlar dağılsın!

Edirne Darüşşifası, bugünkü adıyla II.Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi, modern tıptan önce nasıl iyileşmeye çalıştığımızı anlatması açısından önemli bir miras. 15.yy'dan 1800'lerin sonlarına kadar hem tıp eğitimi verilen bir medrese hem de bir hastane olarak dört yüzyıl boyunca şifa dağıtmış. Son dönemlerinde ise daha çok ruhsal hastalıkların tedavi edildiği bir merkez olmuş. Darüşşifa'nın tıp tarihi adına önemli bir özelliği de, tıbbın babası sayılan Hipokrat'tan bu yana bilinen müziğin iyileştirici etkisinden tedavilerde çokça yararlanılmış olması. Belirli hastalara, dönemin hekimlik bilgisi ışığında klasik müziğin belli başlı makamlarından eserler ve akan su sesi, tedavi amaçlı dinletilmiş.

Terapi amaçlı müzik, pentatonik (beş sesli) müzik içinden çıkan bir ses dizilimiyle çeşitlenen ve özellikle psikolojik travmalara karşı sonuç alınabilen bir araç olarak bugün modern tıbbın da zaman zaman yararlandığı bir iyileştirici.

İyileştirici... Kulağa ne hoş geliyor, sanki kendi gizli melodisini fısıldıyor bu kelime. Pentatonik müziğin, 1980'lerden beri İngiltere'de Kraliyet Müzik Enstitüsünde otistik çocukların tedavisinde de kullanıldığı biliniyor. Günümüzde ülkemizde de bilişsel gelişim ve kimi davranış bozukluklarını müzikle iyileştirmeye çalışan müzik terapistleri, bu konuda çalışan merkezler var.

Müzik ruhun gıdası, hatta tarhana çorbası, kelle paçası... Roka salatalı hamsisi... Vitamin ve mineral dolu notalarıyla sinir uçlarını okşayan, çakraları yenileyen müziğin gerektiğinde dinlendiren kimi zamansa enerji veren etkisini her şarkı dinleyişimizde deneyimliyoruz.

Şarkı dinleyerek iyileşmek... Çoğumuz dünyanın çilesine katlanmak için yapıyoruz bunu zaten ama tıp tarihinde makam müziği, zamanın hekimlerince kelimenin gerçek anlamıyla iyileştirmek için kullanılmış. O dönemlerde elde edilen deneyimlerle, örneğin Rast makamı, huzur ve sevinç duygularını uyandıran ses örgüleriyle beyin ve sinir sistemi üzerinde etkisi olduğu düşünülerek hastalara dinletilmiş. "Kara Gözlüm Efkârlanma Gül Gayrı"yı dinleyip de sevinçle dolmayan var mıdır?

Eski kaynaklar Nihavend makamının kulunç ve bel ağrılarına iyi geldiğini, Neva makamının böbrek ve omurilik sağlığına etkili olduğunu söylerken bugünkü modern tıp da müziğin beynin amigdala bölgesini uyardığını, çok sevdiğimiz bir şeyi yaparken salgılanan ve ağrı kesici etkisi olan dopaminin müzik dinlerken de yoğun olarak salgılandığını tespit etmiş durumda.

Merkez Bankası faiz mi indirmiş, ne gam, açıverin Osman Aga'yı enflasyonist bulutlar dağılsın. Doğal gaza zam beklentisi mi varmış, olsun, Erik Dalı bu günler için var! Canınız sebepsiz yere sıkkın mı, bir tatlı huzur alın Kalamış'tan. Morali bozuk olanlara ilaç gibi gelir 'A be Kaynana' ya da Sezen Aksu'dan 'Rakkas'.

Müziğin şifa dağıttığı topraklarda büyümüş Edirneli "Deli Selim"den bunalan ruhlara yine ilaç gibi bir üçlü: Fasulye, Mastika, Ayılana Gazoz Bayılana Limon. 'Bahçe Duvarından Aştım'ı dinlerseniz, çiçek açmış bahar dalı gibi taptaze bir neşeyle hafifleyip yükselir, şarkının anlattığı o bahçeye düşüverirsiniz.

'Lingo Lingo Şişeler' gibi bir 'pop türkü', bu topraklara özgü organik bir besin, doğal dopamin kaynağıdır. Şemmame'den Evreşe Yolları'na, Kadifeden Kesesi'nden Athena'nın Holigan'ına, Düriyemin Güğümleri'nden Zeytinyağlı Yiyemem'e, zamanın karşısına hınzır bir neşeyle dikilmiş abidevi anıtlar gibi yükselen ve dinleyeni de yükselten şarkılarımız var iyi ki.

Artık ruhlarımızı tahrip eder hale gelen 21.yy Türkiye'si ve dünyasında, hacmen neredeyse uzayda kapladığımız yerle sınırlandırılan yaşamlarımızda, bize kaçış koridorları açan şarkılardan başka ne var elimizde?

KÜÇÜK, SESSİZ BİR KIYI KASABASINA YERLEŞİP BALIKÇILIK YAPABİLİRİM ASLINDA... YA DA UFAK Bİ TÜRKÜ BAR MI AÇSAM?...

SEVİNÇ
1957
.sevincpastanesi.com.tr
@izmirinsevinci
Merkez: Ali Çetinkaya Blv. No:27/C Alsancak/Konak/İzmir
Gıda Çarşısı Şubesi: 1082 Sk. No:12/A Konak/İzmir
T: +90 232 700 1957

SEVMEDYA

MERHABA

Ezber Bozan Dergi Yine 100 Sayfa

KIRMIZIKEDİ emekkitap odakitap eganba İSTANBUL KİTAPÇISI iyzico hepsiburada trendyol Dergilik